

SPYCHAŁA PISZE: W LIPCU WRACAM DO KRAJU

Katowice. Kpt. sportowy sekcji tenisowej katowickiej Pogoni Jonszta informuje nas, że w tych dniach otrzymał list od naszego najlepszego w chwili obecnej tenisisty, przebywającego ciągle jeszcze zagranicą Spychały.

Spychała pisze, że wg. wszelkiego prawdopodobieństwa najdalej w lipcu br. wróci już definitywnie do Polski.

W liście jego do p. Jonszty czytamy: Marzeniem moim jest zagrać w tym roku w Wimbledonie. Z tego powodu zatrzymałem się jeszcze w Anglii. Na Riviere nie pojechałem, tak jak Tłoczyński, gdyż nie mam pieniędzy. Objąłem ostatnio posadę buchaltera i zarabiam tyle, że będę mógł wrócić do kraju mając przynajmniej dwa cywilne garnitury na zmianę.

Pozatem korzystam z każdej okazji do treningu. Nie wiem jeszcze kto będzie bronił barw Polski w spotkaniu o puchar Davis'a z Anglią.

Tłoczyński jak również i ja chcielibyśmy bardzo reprezentować nasze barwy państwowe, ale nie wiadomo czy PZT wciągnie nas na listę członków. Na-leżało by tą sprawę wyjaśnić. Ja osobiście wracając do kraju zamieszkał najprawdopodobniej w Katowicach. Pogoń mogłaby mnie więc zgłosić w PZT już teraz jako swego zawodnika.

Anglicy przygotowują się bardzo starannie do spotkania z Polską. Wyznaczyli już miejsce spotkania (Scarborough) i termin (16-go maja) oraz montują drużynę.

Prawie pewnym jest, że rakietę nr. 1 Anglii będzie Barton. Kiedy ostatni raz przed wyjazdem Tłoczyńskiego na Riviere rozmawialiśmy z nim o Davis'Coupie powiedział mi, że Barton pokona.

W meczu z Anglią mamy w tym roku wyjątkowe szanse na zwycięstwo i to nawet w wysoki stosunku.

SENSACYJNY PROCES POLONIA WARSZAWA — ZWM

Warszawa. (tel. wł.) W ub. czwartek miała miejsce w Warszawie rozprawa sądowa w sprawie znanego już zatargu pomiędzy Polonią a ZWM-em o boisko przy ulicy Konwiktorskiej.

Przed wojną boisko to otrzymała od magistratu warszawskiego w wieczystą dzierżawę KS Polonia.

Na rozprawie rzecznik Polonii meo. Sobol starał się udowodnić bezprawnie prawo Polonii do tego boiska.

Rzecznik ZWM-u Gutowski oświadczył, iż obecna Polonia nie ma nic wspólnego z Polonią sprzed wojny, i że ZWM jest prawnym właścicielem boiska tym bardziej, że w jego przywrócenie do stanu używalności włożył około miliona złotych.

Wyrok w procesie zapadnie w ub. czwartek bieżącego tygodnia.

PREZYDIUM PZZS-u GEN. SPYCHAŁSKI

Warszawa. (tel. wł.) Zastępca na celnego wodza gen. Spychalski, który jak wiadomo interesuje się żywo sportem, przyjął w ub. tygodniu na konferencji Prezydium PZZS, omawiając z nim szczegółowo sytuację sportu polskiego.

NOWY TERMIN WALNEGO ZEBRANIA PZZS

Warszawa. (tel. wł.) PZZS przełożył termin swojego Walnego Zebrania na 24 br. Przed Walnym Zebraniem odbędzie się plenarne posiedzenie zarządu.

LEGIA (KRAKÓW) PRZEGRYWA W ŁODZI

Łódź (tel.) Międzyklubowe zawody zapasnicze Legia Kraków — Milicyjny KS Łódź zakończył się niespodziewanym zwycięstwem za pasników Milicyjnego 4:3. Krakowianie wystąpili bez chorego Baforka w wadze ciężkiej, którego zastąpił Koperski. Milicyjni wzmocniony został zawodnikami ŁKS-u.

Wynik techniczny meczu przedstawił się następujący:

W wadze koguciej Jargucz (Legia) zwyciężył v. o. z powodu braku przeciwnika.

DZIŚ 8 STRON

SPORT

Nr. 19 (203) KRAKÓW - KATOWICE, 10 MARCA 1947 r. Cena 8 zł.

WYCHODZI W KAŻDY PONIEDZIAŁEK I CZWARTEK

KKS POZNAŃ ZDETRONIZOWANY W KOSZYKÓWCE MĘSKIEJ NOWYM MISTRZEM AZS (WARSZAWA)

WARSZAWA. AZS warszawski dokonał nielada wyczynu w bież. roku. Sekcja gier sportowych tego klubu zdobyła mistrzostwo Polski we wszystkich możliwych konkurencjach.

Panie AZS-u zdobyły mistrzostwo Polski w siatkówce i koszykówce.

Panowie nie pozostali w tyle i także postarali się o podwójne zwycięstwo. Po sukcesie siatkarskim przyszedł mniej spodziewany sukces koszykarski, który zdeترونizował olimpijski zespół KKS-u poznańskiego pierwszego po wojnie mistrza Polski. AZS Warszawa tytuł swój zdobył w sposób bezapelacyjny. Jedynie w meczu z Wisłą zwycięstwo nie wypadło zbyt przekonująco, ale był to pierwszy mecz, i AZS-iacy nie byli jeszcze w pełni swym mistrzostwiej formy. O tym, jednak, że warszawiacy są jednak najlepsi w tej chwili w Polsce świadczą przekonujące zwycięstwa nad KKS-em i Wartą poznańską.

Tabela mistrzostw przedstawia się następująco:

- 1) AZS Warszawa 3 — 3 114:84
- 2) Wisła Kraków 3 — 2 112:100
- 3) KKS Poznań 3 — 1 104:104
- 4) Warta Poznań 3 — 0 85:128

Szczegółowe omówienie oraz analizę tegorocznych mistrzostw w koszykówce męskiej podamy w nast. numerze Tyg. Sport w specjalnej kolumnie „Gry Sportowe” pod redakcją red. Witolda Szeremety.

Mistrzostwa rozpoczęły się w ub. piątek, defiladą zawodników. Liczne zgromadzone publiczność, szczerze gólnie serdecznie witała drużynę KKS-u i Wartę.

Po powitaniu gości przez prez. WZPR-u mec. Maciejkę wciągnęli na maszt flagi przez najstarszego zawodnika mistrzostw Kasprzaka KKS, odpiewaniu przez zawodników i widzów hymnu narodowego, rozpoczęło rozgrywki.

KKS — WARTA 43:29 (23:15)

Jako pierwsze spotkanie rozegrał mecz Warta Poznań — KKS Poznań. Warczarze prowadzili tylko przez jedną minutę, kiedy to ze strzału Dylewicza, padł pierwszy koszyk turnieju.

Wartę prześladował w spotkaniu z KKS-em wyraźny pech, gdyż miała ona okresami przewagę w polu, a zwłaszcza po przerwie, gdy kolejarze grali z rezerwami.

W KKS-ie najlepszymi byli: Kasprzak i Kolaśniewski. Punkty dla kolejarzy zdobyli Kolaśniewski 18, Kasprzak 9, Patrzyk 5, Śmigiełski 4, Grzechowiak 3, Jarczyński i Taraka po dwie. Strzelcami koszy dla Warty byli: Dylewicz 14, Iwanow 10 i Pawlicki 5.

Sędziowali pp. Szeremeta i Mochnacki.

AZS — WISŁA 34:33 (19:16)

Akademicy z Warszawy typowali mistrza kompletnie zawiedli w meczu z Wisłą dając sobie narzuć system gry, zupełnie nie odpowiadający. Mecz był nadzwyczaj dramatyczny i denerwujący.

Pierwszą połowę wygrał AZS 19 — 16, mimo, że Wisła prowadziła dwa razy.

Po przerwie krakowianie wyrównali i zdobyli prowadzenie 29:25 i tylko dzięki opanowaniu i pewnej grze Bartosiewicza AZS uzyskał zwycięstwo.

W Wiśle najlepszym zawodnikiem był Sztok. W AZS-ie Bartosiewicz.

Punkty dla zwycięzców zdobyli: Jaznicki 11, Popiołek 10, Bartosiewicz 8 i Ulatowski 5, dla Wisły Sztok 18, Pawlik 5, Sztok 18, Hejgerle po 4 oraz Kowalówka 2. Sędziowali pp. Cnoch i Eberhard.

WISŁA — WARTA 43:33 (19:24)

Pierwsza połowa spotkania zapowiadała zwycięstwo Warty, która prowadziła zdecydowanie dzięki dobrym strzałom Szymura i Iwanowa. U Wisły widać było wyraźne zmęczenie ciężkim spotkaniem z AZS-em, (szczególnie widać było u najlepszego gracza krakowian Sztoka).

Po przerwie Wisła wyrównała i jakkolwiek Warta zdobyła się na prowadzenie (28:25), to jednak było to już wszystko na co wogóle się zdobyli mogli złożyć. Za przewinięcia karne usunęli zostali najlepsi strzelcy Warty a rezerwy okazały się za słabe na pokonanie Wisły.

Sztok zdobył 19 koszyków dla Wisły Sztok 10, Pawlik 9, Arlet 4 i Sztok 2, dla pokonanych Szymura 11, Banot 10, Matusik 5, Norek, Pawlicki i Dylewicz po 2 oraz Łopza 1.

AZS — KKS 39:28 (15:14)

Spotkanie najważniejszych pretendentów do tytułu mistrzowskiego go KKS (Poznań) i AZS (Warszawa) zakończyło się zwycięstwem akademików w stosunku 39:28 (15:14) AZS zgrał o dwie klasy lepiej niż w meczu z Wisłą. Okazało się, że akademicy potrafili grać również nowoczesnym skutecznym systemem.

W pierwszej połowie spotkania gra była wyrównana i prowadzili na zmianę KKS i AZS! Dwukrotnie wyrównali akademicy, trzykrotnie kolejarze. Połowa zakończyła się wynikiem 15:14 dla AZS-u.

Po przerwie kolejarze raz jeszcze wyrównali na 16, od tej chwili AZS zdobył zdecydowaną przewagę, górując szybkością i młodością. W decydującej mierze przyczynił się do zwycięstwa Akademików Maleszewski, najlepszy zawodnik na boisku. Był on duszą każdej akcji umiejętnie kończącej przez Bartosiewicza i Jaznickiego i Popiołka (który większość punktów zdobył z dobitek).

W KKS-ie zawiódł Kolaśniewski.

Punkty zdobyli: Bartosiewicz 15, Jaznicki 11, Popiołek 10, Ulatowski 2 i Maleszewski 1 dla Akademików; dla KKS-u: Śmigiełski 9, Jarczyński 6, Kasprzak i Kolaśniewski po 5 oraz Grzechowiak 3.

Obydwie drużyny grały bez rezerw. Sędziowali pp. Eberhard i Mochnacki.

TRZECI DZIEŃ MISTRZOSTW KOSZYKÓWKI MĘSKIEJ

W trzecim dniu mistrzostw Polski w koszykówce męskiej odbyły się dwa dalsze spotkania, które zadecydowały o tym, że tytuł mistrza po raz pierwszy po wojnie zdobył AZS Warszawa.

Sensację wielkiego formatu stanowiła porażka byłego mistrza Polski KKS-u Poznań z Wisłą krakowską. AZS Warszawa odniósł przekonujące zwycięstwo nad Wartą Poznańską, i zdobył tym samym tytuł mistrzowski.

Wyniki spotkań ostatniego dnia mistrzostw przedstawiały się następująco:

WISŁA KRAKÓW — KKS POZNAŃ 35:33 (17:30)

Spotkanie między byłym mistrzem Polski KKS-em Poznań a krakowską Wisłą miało zgoda nieoczekiwany przebieg. W pierwszej części gry wielką przewagę miał KKS i zanosilo się właściwie na katastrofalną porażkę Wisły. Po przerwie obraz gry zmienił się całkowicie. Wisła rzuciła się do desperackiego ataku i nie tylko, że zdołała wyrównać utracony teren z pierwszej części gry, ale jeszcze nadrobiła dwa kosze uzyskując w sumie sensacyjne zwycięstwo. KKS prześladował przez całą drugą połowę pech strzałowy.

Kosze dla Wisły zdobyli: dr Sztok 16, Hejgerle 8, Pawlik 6, Arlet 6.

Dla KKS-u: Grzechowiak 13, Kolaśniewski 8, Śmigiełski 5, Jarczyński 6, Kasprzak 1.

Sędziowali Szeremeta i Twardo.

AZS WARSZAWA — WARTA POZNAŃ 41:23 (25:11)

Warta była przez cały przebieg meczu równorzędnym przeciwnikiem i jedynie pech strzałowy zdecydował o tym, że mecz zakończył się tak wysokim zwycięstwem AZS-u.

Kosze dla drużyny zwycięskiej zdobyli: Jaznicki 15, Bartosiewicz 10, Maleszewski i Popiołek po 6, Zyliński 4.

Dla Warty: Pawlicki 10, Dylewicz 5, Iwanow 3, Matysiak 4, Szymura 1.

Drużyna mistrza Polski w turnieju finałowym występowała w następującym składzie: Maleszewski, Ulatowski, Jaznicki, Bartosiewicz, Popiołek (Zgłośnik).

NOWE WŁADZE WOZPN.

Warszawa: W ub. niedzielę odbyło się roczne Walne Zgromadzenie WOZPN. Po sprawozdaniach poszczególnych członków zarządu przystąpiono do wyboru nowych władz.

Prezesa wybrany został powłornie p. Nowakowski, a wiceprezesem Niewiadomski. W skład zarządu weszli oprócz tego: Kiciński, Szymanski, por. Olaw, Ciechanowski, Giza, Kujawa, Wójcik mjr. Czarnik, Pietrzykowski i Piasecki.

BOTS BIELSKO — DOM KULTURY RAKÓW 19:6

Bielsko. Na sali Strzelnicy Miejskiej w Bielsku odbył się w ub. niedzielę towarzyski mecz bokserki między BOTS-em Bielsko, a drużyną Domu Kultury Raków. Mecz zakończył się zwycięstwem BOTS-u mimo że wystąpił on bez mistrza Śląska w wadze koguciej Puzonia, Chlebowski i Dobij. Tego ostatniego w wadze półciężkiej zastąpił Tyka z ZWM Świętochłowice.

Wynik techniczny poszczególnych walk przedstawiały się następująco:

Waga papierowa: Wilczek (BOTS) wygrał na pkt. z Taldzie-wiczem (DK).

CZESI CENIA WYSOKO POLSKA PIŁKĘ NOŻNĄ NA MECZE PRAGA-WARSZAWA I PRAGA-ŁÓDŹ WYSYLAJA NIEOFICJALNĄ REPR. PAŃSTWOWĄ

SPOTKANIA MIĘDZYNARODOWE CZESKICH PIŁKARZY

Praga. Wiosenny program między narodowych spotkań piłkarzy czeskich jest bardzo bogaty.

Już 13 kwietnia piłkarze czescy walczyć będą na trzech frontach, a mianowicie w dniu tym w Pradze odbędą się rewanżowe spotkania Praga — Paryż, przy czym Pragę reprezentować będzie nieoficjalna reprezentacja Czechosłowacji.

Druga reprezentacja Czechosłowacji, która będzie występować również pod nazwą Pragi, rozegra w Warszawie w tym dniu spotkanie Warszawa — Praga.

Trzeci garnitur piłkarzy czeskich rozegra spotkanie w Strassburgu z repr. tego mistrza.

Zeszłoroczne spotkanie między-miastowe Praga — Paryż zakończyło się wynikiem remisowym 1:1. Do tego spotkania piłkarze francuscy wystąpili w najlepszym i swym składzie z popularnym Ben Barkiem, Neyersem i Grillonem na czele.

3-te mecze mają służyć kapitanowi Czeskiego Związku Piłkarskiego jako materiał do wyłonienia drużyny reprezentacyjnej Czechosłowacji, na mecz międzynarodowy w dniu 18 maja w Pradze z Jugosławią, a dalej z Austrią. ZSRR ew. z Szkocją i Anglią.

„WYSOKI” POZIOM BOKSU NIEMIECKIEGO BOKSERZY WYWRACAJĄ SIĘ NA RINGACH

Hamburg. (obs. wł.) O poziomie niemieckiego sportu bokserskiego świadczy przebieg niedawnego spotkania między Dietrichem Hucksem, o którym pisaliśmy w poprzednim numerze, a Gustawem Eder o tytuł mistrza Niemiec w wadze średniej.

40-letni Eder, który bronił tytułu unikał starcia ze swym przeciwnikiem. W pewnym momencie podstarzały mistrz cofnął się tak gwałtownie do tyłu przed prawym swingiem Hucksa, że pośliznął się i upadając, uderzył głową o deski ringu. Eder nie był w stanie podnieść się i został wyliczony, tracąc bez wymiany ciosów tytuł mistrzowski.

PRASKIEJ SLAVII NIE POZWOLONO WYJECHAĆ DO RUMUNII

Praga. W pierwszej połowie kwietnia drużyna ligowa, praskiej Slavii miała wyjechać do Rumunii celem rozegrania tam 4-ch spotkań.

W tych dniach Czechosłowacki Związek Piłkarski zwrócił się do Slavii z propozycją aby wyjazd jej do Rumunii został przełożony na termin późniejszy, gdyż w tym czasie reprezentacja Czechosłowacji (w skład której będzie wchodzić również kilku graczy Slavii), rozegra dwa spotkania w Polsce, a miało nowiele w Warszawie i Łodzi.

CZECHOSŁOWACCY TRENERZY UDAJĄ SIĘ DO NORWEGII

Praga. W tych dniach prasa czeska podała do wiadomości, że w tegorocznym sezonie piłkarskim, aż czterech czeskich trenerów piłkarskich udaje się do Norwegii, by rozpocząć pracę w tamtejszych klubach.

Definitywne potwierdzenie Norweskiego Związku Piłki Nożnej na desło dla Krausa, Mourka, Czerwengo i Dembińskiego. Jak widziemy trener Dembiński zamiast do Warszawy, gdzie miał być trenerem stołecznej Legii udaje się do Oslo.

NOWY SUKCES CZECHÓW NA MISTRZOSTWACH ŚWIATA W TENISIE STOŁOWYM

Paryż. W sobotę zakończyły się w Paryżu indywidualne mistrzostwa świata w ping - pongu.

Mistrzostwa zakończyły się wielkim sukcesem zawodników Czechosłowackich którzy zdobyli dla swych barw dwa tytuły mistrza świata.

W grze pojedynczej panów w finale spotkali się Wania (Czechosłowacja) i Sido (Węgry). Spotkanie które stało na wysokim poziomie zakończyło się łatwym zwycięstwem Wania.

Wani w stosunku 3:0 (21:12, 21:16, 21:18).

Drugi tytuł mistrzowski zdobyli zawodnicy czescy, w grze podwójnej panów gdzie para czeska Wania — Sztar pokonała parę angielską Leeds — Howe również 3:0.

W grze pojedynczej pań tytuł mistrzowski zdobyła reprezentantka Węgier Farkas która w walce finałowej pokonała Angielkę Bluc-turn w stosunku 3:1 (18:21, 21:16, 21:14, 21:18).

PŁONKA ZDOBYWA PORAZ DRUGI PUCHAR PTT

Bielsko. W ub. sobotę i niedzielę odbyły się na Klimczoku zawody narciarskie o puchar PTT Bielsko w zjeździe, slalomie i otwartym konkursie skoków.

W kombinacji alpejskiej porażki po wojnie pierwsze miejsce i puchar PTT zdobył Płonka (SNPTT Bielsko).

W biegu zjazdowym pierwsze miejsce zajął w klasie seniorów Płonka (SNPTT Bielsko) 2:58.2, 2) Paluch (Warta Cieszyń) 3:22, 3) Wiczeorek (KN Szczyrk) 3:42.

Waga kogucia: Mleczko (BOTS) zremisował ze Stringerem (DK).

Waga piórkowa: Dudka (BOTS) przegrał przez t. ko. w III-cim starciu ze Stringerem (DK).

Waga lekka: Mancel (BOTS) wygrał przez t. ko. w III-ciej rundzie z Łosiewiczem (DK).

Waga półciężka I: Kadłubski (BOTS) zremisował z Doboszem (DK).

Waga półśrednia II: Kłuzak (BOTS) przegrał w I-szym starciu przez t. ko. z Trzepizurą (DK).

Waga średnia: Pietrzykowski (BOTS) wygrał na pkt. z Sołtyśkiem (DK).

W wadze półciężkiej: Tyka (BOTS) wygrał przez ko. w I-szym starciu z Walentą (DK).

W klasie juniorów: 1) Halama (SNPTT Bielsko) 3:57, 2) Węgrzyn-kiewicz (HKN) 4:04.

W slalomie: 1) Płonka (SNPTT Bielsko) 1:47.3, 2) Stanco (SNPTT Bielsko) 2:03, 3) Paluch (Warta Cieszyń) 2:05.5, 3) Wiczeorek (KN Szczyrk) 2:10.3.

W kombinacji alpejskiej na pierwszym miejscu uplasował się Płonka (SNPTT Bielsko) 285.5 pkt. 2) Paluch (Warta Cieszyń) 275.5, 3) Wiczeorek (KN Szczyrk) 355.3.

W klasie juniorów: 1) Halama (SNPTT Bielsko) 390.6, 2) Węgrzyn-kiewicz (HKN) 397.5.

W konkursie skoków zwyciężył Wiczeorek (KN Szczyrk) 36.5 — 36.5 (147), 2) Tajner (Warta Cieszyń) 37.5 — 37.5 (145), 3) Lazar (Warta Cieszyń) 34.32 (134.8).

Najdłuższy skok dnia poza konkursem uzyskał Wiczeorek 38 m.

W konkurencji saniorów zwyciężył Węgrzynkiewicz (HKN) 35, 34 (138.8).

LTC PRAGA — INSRUKER SC 42:1 (10:0, 15:0, 17:1)

Insrbruk. Doskonała drużyna hokeja Praga, która bawi obecnie w Niemczech w amerykańskiej strefie okupacyjnej, rozegrała dalsze propagandowe spotkanie, odnosząc nienotowane dotychczas zwycięstwo nad słabą drużyną austriacką, Bramki dla zwycięzców zdobyli Zabródski 15, Konopasek 10, Trojak i Stibor po 7 i Bückna 3.

CSEPEL PRZEGRYWA W BYDGOSZCZY

ZJEDNOCZENIE BYDGOSZCZ — CSEPEL 9:7

Bydgoszcz. Trzecie swoje spotkanie rozegrała drużyna węgierska Csepel w Bydgoszczy z mistrzem okręgu KS Zjednoczenie. Tym razem Węgrom nie powiodło się i po niesi pierwszej porażkę w swym tournée po Polsce.

Bokserzy węgierscy wykazali barzo przeciętną klasę i słaby poziom. Poza kogutem Bogacsem i pół ciężkim Bene nie mają oni właściwie więcej wartościowych bokserów. Zjednoczenie do spotkania powyższego wystąpiło bez Leczkowskiego i Kruzy. W wadze piórkowej walczył po dłuższej przerwie Rinke. W wadze średniej bardzo słabego ostatnio Hincę zastąpił młody i obiecujący Cebulak, który w spotkaniu z Brathem zademonstrował bardzo dobrą formę i niezłą klasę.

Wyniki techniczne poszczególnych walk przedstawiały się następująco.

Waga musza: Borowicz (Zjednoczenie) po słabej walce wygrał na pkt. ze słabszym od siebie fizycznie Horvathem, nad którym przeważał długością rąk.

W wadze koguciej: Jozwiak (Zjednoczenie) wyraźnie ustępował bardzo dobremu Bogacowi i przegrał z nim wysoko na pkt.

Waga piórkowa: Rinke (Zjednoczenie) stoczył nieciekawą i brzydką walkę w której uzyskał wynik remisowy z Tormą I (Csepel).

Waga lekka: Sowiński (Zjednoczenie) wykazał wielki spadek formy i nie mógł dać sobie rady ze słabszym od siebie technicznie Budorem (Csepel) uzyskując jedynie wynik remisowy.

Waga półśrednia: Cebulak (Zjednoczenie) po bardzo ładnej walce wygrał zdecydowanie na pkt. z Brathem (Csepel).

Waga półciężka: Pollak (Zjednoczenie) przegrał wysoko na pkt. z Bene (Csepel). Walka miała cały czas charakter sparringu i Pollak ani przez chwilę nie był równorzędnym partnerem dla Węgra.

Waga ciężka: W najcięższej walce dnia prymitywny Chyla zremisował z Vargą (Csepel).

Walki w ringu prowadził mgr. Kowalski (Poznań), punktowali tym razem bez zastrzeżeń Egri (Csepel) i Nowakowski (Bydgoszcz). Widzów 3.000.

W ŁODZI Z MISTRZOSTW FIA SKO 30 ZAWODNIKÓW NA STARCIE — BRAK CZŁOWYCH PIĘŚCIARZY — SŁABY POZIOM

Łódź (tel.). Tegoroczne indywidualne mistrzostwa ŁÓZB zakończyły się zupełnym fiaskiem. Na zgłoszonych do mistrzostw 70 zawodników po wadze na ringu stanęło do walk tylko 30. W mistrzostwach nie wzięli udziału czołowi pięściarze Łodzi jak Kamiński, Marcinkowski, Olejnik, Taborek, Żyliš, Niewadził. Jedni absencję swą tłumaczyli kontuzją, drudzy chorobą a jeszcze inni trudnościami komunikacyjnymi w dostaniu się do Łodzi na hale WIMY.

W rezultacie całe mistrzostwa straciły dużo na atrakcyjności i stały na bardzo niskim poziomie.

W pierwszym dniu mistrzostw w czwartek doszło do dość dużego skandalu po walce w wadze lekkiej — Mazur (Tęcza) — Polński (Zryw) kiedy to kierownictwu Zrywu niezadowolone z werdyktu sędziowskiego przynajmniej jednego zawodnika — kowki Tęczy złożyło protest oświadczając że w razie jego nieuwzględnienia wycofa swoich zawodników.

Protest został rozpatrzony w tym sensie że zdecydowano się wynik unieważnić i walkę powtórzyć raz jeszcze. Viceversa Tęcza zapowiedziała że w drugim dniu mistrzostw nie wystawi do walk swych zawodników.

Walka Mazur — Polński mogła przyczynić się do zupełnego krachu całej imprezy. Na szczęście po przespanej nocy kierownictwa obydwu drużyn pogodziły się, a nawet w międzyczasie okazało się że Polński jako niedawny zawodnik Pomorza nie ma prawa jeszcze brać udziału w mistrzostwach Ł. OZB. W ten sposób Mazur zakwalifikował się do dalszych spotkań.

W pierwszym dniu mistrzostw odbyło się 11 walk: w drugim tylko 6 (4 w wadze lekkiej i 2 w wadze średniej). Sensacji żadnych nie było. Faworyci zwyciężali bez trudu i przekonująco. Spotkania finałowe przyniosły

ŚWIETNOŚĆ BOKSU WARSZAWSKIEGO NALEŻY DO PRZESZŁOŚCI

TEGOROCZNE MISTRZOSTWA WOZB BYŁY IMPREZĄ TRAGICZNĄ

Warszawa (tel. wł.). Niezbyt budującą imprezą były tegoroczne indywidualne mistrzostwa bokserskie stolicy. Rozpoczęły się one w ub. piątek przy udziale tylko połowy zgłoszonych zawodników. Ze znanych zawodników zabrakło choćby Komudy i Kołczyńskiego (Kółczyński w I-szym dniu mistrzostw wyszedł na ring) a dalej Sobkowia, Janczaka, Ożarka i wielu innych.

WETERANI NA STARCIE

Wśród 34-ich uczestników mistrzostw, przeważali weterani, których kariera nie będzie trwała jednak wiecznie. O tym jednak nie chcą wiedzieć i pamiętać kierownictwa klubów warszawskich. Ta krótkowzroczność ich polityki powoduje, że Warszawa nie może nawet marzyć o tym, aby w najbliższym czasie odzyskała swą przedwojenną pozycję w boksie polskim.

W pierwszym dniu zawodów pewną sensację stanowiło wyeliminowanie wicemistrza Polski wagi koguciej Sadowskiego, który walczył obecnie w wadze piórkowej przegrał z Sieradzanem.

Ciekawszym momentem pierwszego dnia było również zdecydowane zwycięstwo Tyczynskiego nad Przybytniewskim, ciężką przeprawą Patory z Szulcem i porażką Węcha w wadze półśredniej z Wasakiem w I-szej rundzie przez k.o. TOMCZYŃSKI NIE BYŁ REWELACJA

Powrót na ring eksreprezentanta Polski Tomczyńskiego nie wypadł udanie. W II-gim dniu mistrzostw wpadł on na Selmę, który zupełnie go zdeklasował. Słabą swą formę tłumaczył Tomczyński przebytą ostatnio gripą.

FINAŁY Finały odbyły się w niedzielę na sali Ymca przy udziale 1.500 widzów i były „godnym” zakończeniem

tytułów mistrzostw następującym zawodnikom: od wagi muszej do ciężkiej: Stasiak (ŁKS), Czarniecki (ZRYW), Woźniakiewicz (ZRYW), Mazur (Tęcza), Kijewski (Zjednoczenie), Pisarski (ŁKS), Kosiński (ŁKS), Jaskuła (Tęcza).

W wadze koguciej Czarniecki wypunktował Ostrowskiego ze Zjednoczonych, w wadze piórkowej Woźniakiewicz (Zryw) zwyciężył swego kolegę klubowego Ratajczyka.

W wadze lekkiej Mazur zwyciężył Plutę (WIMA), w wadze średniej Pisarski (ŁKS) pokonał Trzesowskiego (Tęcza), w wadze półciężkiej młody Kosiński (ŁKS) znokautował w drugiej rundzie Bednarza (Zryw), w wadze ciężkiej Jaskuła (Tęcza) znokautował w I-szej rundzie Jamorskiego (WIMA).

Start Sowińskiego w najbliższym okresie czasu jest wykluczony, tak że w mistrzostwach drużynowych i indywidualnych Polski nie będzie on brał już udziału.

Wyniki techniczne walk finałowych od wagi muszej do ciężkiej przedstawiają się następująco.

Waga musza: Borowicz (Zjednoczenie) wygrał na pkt. z młodym Gumowskim (gryf).

Waga kogucia: Kruza (Zjednoczenie) wygrał na pkt. z 16-to letnim Głowiakiem (KKS Inowrocław) po zaciętej walce.

Waga piórkowa: Piotrowski (Legia Chelmska) wygrał na pkt. z Rinke (Zryw Bdg).

Waga lekka: Wasik (Legia Chelmska) wygrał wobec niestawienia się chorego Sowińskiego (Zjednoczenie).

Waga półśrednia: Wikliński (Zjednoczenie) wygrał w II-giej rundzie przez k.o. ze Stachowiakiem (Legia Chelmska). Była to najładniejsza walka mistrzostw.

Waga średnia: Cebulak (Zjednoczenie), wygrał w finale z Broskie wicem (TUR Gniezno) na pkt.

W wadze półciężkiej Stokci (Zryw) wygrał na pkt. z Pollakiem (Zjedn.) powodu kontuzji Cwojdzkiego.

Waga ciężka: Zmorzyński (Zryw Bdg) wygrał po bardzo słabej walce z Carnerą Pomorza Chyla na pkt.

W wadze koguciej tytuł zdobył

Najbardziej zdziwionym człowiekiem z przyznania zwycięstwa Kołaczowi był chyba sam Kołacz. ZAPASNIK ZIOŁKOWSKI DO POMOCY

Przed finałem wagi ciężkiej speker spodziewając się znów zapasów, wezwał na ratunek do stolika sędziowskiego znanego działacza zapasniczego p. Ziolkowskiego. Archacki boksuje bardzo słabo, wygrał jednakże z jeszcze słabszym Kotłowskim.

CZORTEK JESZCZE CIĄGLE DOBRY

Prawdziwy boks jak już zaznaczyliśmy zademonstrował również Czortek w walce z Sieradzanem. W I-szym starciu eksmistrza Europy poszedł na całego, sądząc, że wykończy tym przeciwnika. Z koniecznością Czortka nie jest już jednak jak przed wojną i w drugiej i trzeciej rundzie Sieradzan też mógł za demonstrować co potrafi. Zwycięstwo Czortka było w zupełności zasłużone.

GLEBKOKA PROWINCJA I I-SZY KROK W wadze koguciej walka Aleksandrowicz (Społ. Klub Sportowy) — Słowik Skra stała na poziomie głębokiej prowincji. Zwyciężył Aleksandrowicz.

Finał wagi średniej przypominał I-szy Krok. Krok z Radomiaka i początkujący Kosowski (Budowlani) dali widowisko humorystyczne. Krok połował przez cały czas na k. o. ale młody zawodnik Budowlanych był lepszy i odniósł zasłużone zwycięstwo.

W wadze lekkiej i półśredniej znów triumfowali weterani.

Małeczek wygrał z Selmą, wykazując jak na swój wiek duże serce do walki. To może wpłynęło decydująco na werdykt sędziowski, gdyż walka podobnie jak w wadze muszej, była typowo remisowa.

W wadze półśredniej Majewski przegrał z Wasakiem, walcząc bardzo słabo.

Finał wagi półciężkiej przypominał zapasy. Drabkowski nie wygrał chyba dlatego, że istniało niebezpieczeństwo zdobycia przez Radomiaka nagrody dla najlepszej drużyny mistrzostw.

SOWIŃSKI STRACONY DLA BOKSU

NOWI MISTRZOWIE POMORZA W BOKSIE NA R. 1947

Bydgoszcz. W ub. piątek rozpoczęły się indywidualne mistrzostwa Pomorza w boksie na rok 1947. Z bardziej znanych zawodników na starcie nie pojawili się Leczkowski i Hinc. — Tytułu mistrza okręgu nie zdobył także Sowiński w wadze lekkiej, który po walce w piątym dniu, doznał w szatni pęknięcia przepukliny i w stanie ciężkim odwieziony został do szpitala.

Start Sowińskiego w najbliższym okresie czasu jest wykluczony, tak że w mistrzostwach drużynowych i indywidualnych Polski nie będzie on brał już udziału.

Wyniki techniczne walk finałowych od wagi muszej do ciężkiej przedstawiają się następująco.

Waga musza: Borowicz (Zjednoczenie) wygrał na pkt. z 16-to letnim Głowiakiem (KKS Inowrocław) po zaciętej walce.

Waga piórkowa: Piotrowski (Legia Chelmska) wygrał na pkt. z Rinke (Zryw Bdg).

Waga lekka: Wasik (Legia Chelmska) wygrał wobec niestawienia się chorego Sowińskiego (Zjednoczenie).

Waga półśrednia: Wikliński (Zjednoczenie) wygrał w II-giej rundzie przez k.o. ze Stachowiakiem (Legia Chelmska). Była to najładniejsza walka mistrzostw.

Waga średnia: Cebulak (Zjednoczenie), wygrał w finale z Broskie wicem (TUR Gniezno) na pkt.

W wadze półciężkiej Stokci (Zryw) wygrał na pkt. z Pollakiem (Zjedn.) powodu kontuzji Cwojdzkiego.

Waga ciężka: Zmorzyński (Zryw Bdg) wygrał po bardzo słabej walce z Carnerą Pomorza Chyla na pkt.

W wadze koguciej tytuł zdobył

W wadze piórkowej — spotkanie Czortka z Sieradzanem.

Młody Tyczynski był równorzędnym przeciwnikiem i walka była typowo remisowa. Ze względu na młodość zawodnika Budowlanych należało jemu w tym wypadku przyznać zwycięstwo. Sędziowie byli jednak innego zdania i orzekli zwycięstwo Patory. Tyczynski po walce płakał jak dziecko, ale na nic mu się to nie przydało.

CZORTEK JESZCZE CIĄGLE DOBRY

Prawdziwy boks jak już zaznaczyliśmy zademonstrował również Czortek w walce z Sieradzanem. W I-szym starciu eksmistrza Europy poszedł na całego, sądząc, że wykończy tym przeciwnika. Z koniecznością Czortka nie jest już jednak jak przed wojną i w drugiej i trzeciej rundzie Sieradzan też mógł za demonstrować co potrafi. Zwycięstwo Czortka było w zupełności zasłużone.

GLEBKOKA PROWINCJA I I-SZY KROK W wadze koguciej walka Aleksandrowicz (Społ. Klub Sportowy) — Słowik Skra stała na poziomie głębokiej prowincji. Zwyciężył Aleksandrowicz.

Finał wagi średniej przypominał I-szy Krok. Krok z Radomiaka i początkujący Kosowski (Budowlani) dali widowisko humorystyczne. Krok połował przez cały czas na k. o. ale młody zawodnik Budowlanych był lepszy i odniósł zasłużone zwycięstwo.

W wadze lekkiej i półśredniej znów triumfowali weterani.

Małeczek wygrał z Selmą, wykazując jak na swój wiek duże serce do walki. To może wpłynęło decydująco na werdykt sędziowski, gdyż walka podobnie jak w wadze muszej, była typowo remisowa.

W wadze półśredniej Majewski przegrał z Wasakiem, walcząc bardzo słabo.

Finał wagi półciężkiej przypominał zapasy. Drabkowski nie wygrał chyba dlatego, że istniało niebezpieczeństwo zdobycia przez Radomiaka nagrody dla najlepszej drużyny mistrzostw.

Start Sowińskiego w najbliższym okresie czasu jest wykluczony, tak że w mistrzostwach drużynowych i indywidualnych Polski nie będzie on brał już udziału.

Wyniki techniczne walk finałowych od wagi muszej do ciężkiej przedstawiają się następująco.

Waga musza: Borowicz (Zjednoczenie) wygrał na pkt. z młodym Gumowskim (gryf).

Waga kogucia: Kruza (Zjednoczenie) wygrał na pkt. z 16-to letnim Głowiakiem (KKS Inowrocław) po zaciętej walce.

Waga piórkowa: Piotrowski (Legia Chelmska) wygrał na pkt. z Rinke (Zryw Bdg).

Waga lekka: Wasik (Legia Chelmska) wygrał wobec niestawienia się chorego Sowińskiego (Zjednoczenie).

Waga półśrednia: Wikliński (Zjednoczenie) wygrał w II-giej rundzie przez k.o. ze Stachowiakiem (Legia Chelmska). Była to najładniejsza walka mistrzostw.

Waga średnia: Cebulak (Zjednoczenie), wygrał w finale z Broskie wicem (TUR Gniezno) na pkt.

W wadze półciężkiej Stokci (Zryw) wygrał na pkt. z Pollakiem (Zjedn.) powodu kontuzji Cwojdzkiego.

Waga ciężka: Zmorzyński (Zryw Bdg) wygrał po bardzo słabej walce z Carnerą Pomorza Chyla na pkt.

W wadze koguciej tytuł zdobył

W wadze piórkowej — spotkanie Czortka z Sieradzanem.

Młody Tyczynski był równorzędnym przeciwnikiem i walka była typowo remisowa. Ze względu na młodość zawodnika Budowlanych należało jemu w tym wypadku przyznać zwycięstwo. Sędziowie byli jednak innego zdania i orzekli zwycięstwo Patory. Tyczynski po walce płakał jak dziecko, ale na nic mu się to nie przydało.

CZORTEK JESZCZE CIĄGLE DOBRY

Tytuły mistrzostw WOZB na rok bieżący zdobyli wiec (od wagi muszej do ciężkiej) Patory, Słowik, Czortek, Małeczek, Wasiak, Kosowski, Kołacz i Archacki.

TROCHĘ ZA DROGO

Cale to widowisko humorystyczne i tragiczne zarazem, kilka kawałów sędziowskich dwie walki bokserskie i jedna zapasnicza kosztowały widzów w I-szym rzędzie 300 zł. to jest akurat tyle, co bilet na mecz międzypaństwowy.

Waga lekka: Dudzik (Wisła) wygrał na pkt. z Chlipkiewiczem (Wisła).

Waga półśrednia: Jabłoński (Cracovia) wygrał walkowerem wobec niestawienia się do walki Gajewskiego (Wisła).

Waga średnia: Matule (Wisła) przyznano niezasłużone zwycięstwo nad Dydułą (Wisła).

W wadze półciężkiej mistrzostw nie rozegrano.

W wadze ciężkiej: Staszkie-wicz (Wisła) pokonał na pkt. Lachę (Wisła).

Zainteresowanie mistrzostwami było dość mierne i na sali w dniu finałów zjawilo się mimo braku konkurencyjnych imprez tylko 2000 widzów.

Wyniki walk finałowych przed stawiały się następująco:

W wadze muszej wobec braku zgłoszeń walk nie rozegrano.

W wadze koguciej: Tarnowski (Cracovia) wygrał na pkt. z Zagórnym (Wisła).

W wadze piórkowej: Szczerbowski (Cracovia) wygrał przez k. o. w III-cim starciu z Rapaczem (Wisła).

KTO REPREZENTOWAĆ BĘDZIE POZNAŃ NA MISTRZOSTWACH POLSKI W KATOWICACH?

MISTRZOSTWA POZNANIA

Poznań (tel.). 3-dniowe walki stoczone na ringu poznańskim wykazywały dobrą formę i poziom pięściarzy Wielkopolski. W mistrzostwach wzięło udział szereg zawodników prowincjonalnych z których Sądziusz w wadze półciężkiej (Stella Gniezno) zdobył nawet tytuł mistrzowski.

Zainteresowanie mistrzostwami było bardzo duże i w każdym dniu na halę samochodowej Urzędu Pocztowego gromadziło się około 4000 widzów. — Na 106 zgłoszonych zawodników z 11 klubów na ringu stanęło do walk 70.

Z czołówek zabrakło Szymury, który wolał koszykówkę nie potrzebując zresztą jako mistrz Polski bronić tytułu — Jareckiego, Koziołka i Vogta z Warty.

Najwięcej zawodników wystawił HCP (20) Warta 14, KKS Poznań 11, Stella Gniezno 6, Zjednoczenie Poznań i Szamotulski KS po 4, Astra Krotoszyn i KKS Września po 3, Ostrovia i Bielarnia po 2 oraz Społem Poznań 1.

W walce muszej startowało 8 zawodników w koguciej i piórkowej po 10, w lekkiej 15, w półśredniej i średniej po 8, w półciężkiej 7 i w ciężkiej 4-ch.

Do walk finałowych zakwalifikowało się 7 zawodników Warty 3 z HCP, 2 z KKS oraz po jednym z Stelli, Społem, Astry i Bielarni.

W walkach półfinałowych sensację stanowiła porażka Seka z Warty z zawodnikiem Społem.

Tytuły mistrzów zdobyli:

W wadze muszej Fronckowiak HCP który pokonał Malaka Wartę mając nieznaczną przewagę w drugim i trzecim starciu.

W wadze koguciej tytuł zdobył

Ciekawsze wyniki słabo obelanych i na słabym poziomie stojących mistrzostw przedstawiają się następująco:

25 m kobiet: 1) Perczyk (Sokół) 4,00 sek.; 2) Mitan (Legia) 4,1.

Skok wzwyż: 1) Perczyk (Sokół) 1.35, 2) Janicka 1.30, 3) Mitan 1.30

25 m mężczyzn: 1) Seratini

(HKS) 3,6 sek., 2) Puzio 3,7 sek., 3) Piaskowy 3,7.

Skok w dal: 1) Seratini 6,21

2) Chojnik (Wisła) 5,88.

1000 metrów: 1) Wierski (Wisła) 3,01,8, 2) Urban (Wisła) 3,09,3.

W klasie B na tym samym dystansie zwyciężył Widel (Cracovia) 3,04,12.

MECZE PIŁKARSKIE NA ŚLĄSKU I W ZAGŁĘBIU ODWOŁANE

Katowice. Większość zapowiedzianych na niedzielę 9 bm. spotkań piłkarskich została odwołana.

Nie doszły do skutku mecze o puchar ZPNM, derby chorzowskie Ruch — AKS oraz spotkanie Sarma cja — WMKS Katowice w Będzinie. Powodem niedobycia tych meczy był fatalny stan boiska.

RKS BĘDZIN — ZAGŁĘBIE DĄBROWA 1:0 (1:0)

Będzin. W ub. niedzielę rozegraną został w Będzinie towarzyski mecz piłkarski pomiędzy RKS Będzin a RKS Zagłębie Dąbrowa. Po mało ciekawej grze spotkanie zakończyło się zwycięstwem Będzina 1:0. Widzów 1.500.

URANIA KOCHŁOWICE — SKRA ZABRZE 5:0 (3:0)

Kochłowiec. Ub. niedzieli odbył się w Kochłowicach mecz piłkarski pomiędzy Uranią z Kochłowic i Skrą z Zabrze, który zakończył się zwycięstwem gospodarzy w stosunku 5:1 (3:0). Bramki strzelili: Furman I 3 i Furman II 2.

DLACZEGO TEAM EUROPY MOŻE PRZEGRAC

10 MAJA W GLASGOW?

„HAMPDEN ROAR” DEMON NAJWIEKSZEGO STADIONU SWIATA

CZY II-KA KONTYNENTU ZLAMIE „ZŁY CZAR” HAMPDEN PARKU

STANLEY MATHEWS PISZE:

Dokładnie za dwa miesiące reprezentacyjna jedenastka Kontynentu, w której być może nie zabraknie i Polaka zmierzy się w Hampden Parku z teamem Anglii. Szkoci i Walii. Warto więc już teraz zorientować się nie tylko w umiejętnościach graczy, ale i w innych czynnikach, które mogą wpłynąć na wynik najbardziej sensacyjnego spotkania piłkarskiego świata.

Czynnikiem, który w dużej mierze, może nawet w większej, niż się zwykle przypuszcza, rozstrzyga o przebiegu meczu jest nastrój i atmosfera, a te, jak wiadomo, wytwarza przede wszystkim publiczność. Zławsza, gdy tej publiczności będzie słownie liczyć 140.000, bo tyle łatwo może pomieścić największy stadion piłkarski na kuli ziemskiej — Hampden Park pod Glasgowem.

Większość publiczności będą stanowili Szkoci i to jest również bardzo ważne. A dlaczego, to o tym

POŁFINAŁ PUCHARU SZKOCJI

Glasgow (obsł. wł.) Równoległe z rozrywkami pucharowymi w Anglii, czołowe kluby Szkocji ukończyły już mecze ćwierćfinałowe o Puchar Ligi Szkockiej. W ćwierćfinałach wyniki są następujące:

Aberdeen — Dundee 3:2
Dundee United — Rangers 1:2
East Fife — Hearts 2:5
Hibernians — Falkirk 1:0
Półfinały odbędą się 22 marca. Grają: Hearts — Aberdeen w Edynburgu.
Hibernians — Rangers w Glasgowie.

Na finalistę typowany jest lider tabeli szkockiej Ligi Rangers, którzy w bieżącym sezonie odnieśli 20 zwycięstw, a tylko 4 porażki.

W WODZIE PO KOLANA WATERPOLO CZY FOOTBAL

ROZTOPI NA BOISKACH ANGIELSKICH

Londyn (obsł. wł.) Pogorszenie się warunków atmosferycznych uniemożliwiło w ciągu tygodnia rozpoczęcie większości meczów piłkarskich. Doszło tylko do dwóch spotkań:

HOLLYWOOD KAPERUJE BRITYJSKA LIZYWIARKE
Davos, (obsł. wł.) Wicemistrzynie W. Brytanii w jeździe figurowej na lodzie i groźna rywalka Daphne Walker — 17-letnia Marion Davis otrzymała propozycję od jednego z towarzysów filmowych w Hollywood, by wystąpiła w filmie sportowym.

Pociągnęło by to za sobą skreślenie nie Davis z listy amatorskiej i jej przejście na zawodowstwo. Na razie tak Davis, jak i Walker odmówiły pójścia w ślady Sonji Henie, której hollywoodzkie filmy cieszyły się dużym powodzeniem.

„Człowiek o złotych butach” PIŁKARZ BOHATEREM SZTUKI TEATRALNEJ

Glasgow (obsł. wł.) Na scenie Glasgow Unity Theatre cieszy się dużym powodzeniem sztuka George'a Munro, dawnego sportowego pisarza p. t. „ZŁOTE BUTY” („Gold in his boots”). Sztuka jest pierwszym w historii teatru dramatem, osnutym na nieautentycznej historii młodego szkockiego piłkarza, który z ju-

mówi Stanley Mathews, który nie jako na „własnej skórze” odczuł wraz ze swymi kolegami, co to znaczy grać w Hampden Parku wobec 150.000 Szkotów na trybunach.

Pozwólmy mówić Stanley Mathewswi.

GORUJEMY O KLASĘ NAD SZKOCJĄ

Opowiadałem już o Freddie Steele — gracz, którego uratowała psychoanaliza. Freddie wycelował się gruntownie i znowu grał tak doskonale, że elektrycy wybrali go jednogłośnie do reprezentacji Anglii, która miała spotkać się ze Szkocią w kwietniu 1937 r. w Hampden Parku.

Wystawiliśmy najsilniejszą jedenastkę, na jaką było nas stać, a mimo to przegraliśmy ze Szkotami 1:3. Już prowadziliśmy w pierwszej połowie 1:0 właśnie ze strzału Steele'a. Team angielski grał wyjątkowo świetnie, górując zdecydowanie nad Szkotami. Wszystko szło, jak w zegarku według planu, jaki ustaliliśmy przed meczem. Nasz system po legat na byskawicznym przerzucaniu piłki z jednego skrzydła na drugie i wypracowaniach dla Steele'a środkowej luki w obronie szkockiej. Grałem na prawym, Johnson na lewym skrzydle. Nasi niezawodni obrońcy stopowali z powodzeniem wszelkie ataki Walkera i Mac Phaila.

Moi przeciwnikiem na pomocy Szkotów był dobry gracz Andrew Beattie. Miałem jednak fenomenalne szczęście i Beattie zupełnie beśnitny mógł tylko ścigać mój cień po boisku, obaj obrońcy przeciwnika nie potrafili natomiast przystosować się do fantastycznego tempa podania naszego ataku, oraz ustawić się za późno. W rezultacie, gdyśmy po pierwszej połowie schodzili z boiska, nasz nastrój był wprost entuzjastyczny, a George Male, nasz kapitan z lekkim sercem oczekiwał ostatecznego wyniku.

RYK, KTÓRY PRZESZŁ DO HISTORII

Triumfowaliśmy jednak za wcześnie. Może byliśmy zbyt pewni siebie i nie doceniliśmy szkockiego ducha walki i zacietości przeciwnika. Ale, chyba nie! Nie wzięliśmy pod uwagę czegoś zupełnie innego.

RYK, KTÓRY PRZESZŁ DO HISTORII

Triumfowaliśmy jednak za wcześnie. Może byliśmy zbyt pewni siebie i nie doceniliśmy szkockiego ducha walki i zacietości przeciwnika. Ale, chyba nie! Nie wzięliśmy pod uwagę czegoś zupełnie innego.

Exeter City — Queens Park Rangers 3:0 (III Liga)

Hull City — Chester 1:0 (III Liga)

W ostatnim meczu większa część boiska znajdowała się pod wodą i gracze pod koniec gry zdradzali wyraźne objawy kompletnego wyczerpania. Jedyna bramka dla Hull City padła zupełnie przypadkowo. Piłka wpadła do dużej kałuży z wodą, obryzgując bramkarza Chester. Moment „osłepienia” wykorzystał napastnik Hull City i piłka w fontannie wody wleciała do bramki.

Fatalne warunki spowodowały skreślenie wszystkich wyścigów konnych i meczów rugby, nie wyłączając spotkania Walia — Irlandia, które przełożono o tydzień.

tego, co do historii footballu przeszło, jako „Hampden Roar” — „ryk Hampdena” — ryk 150.000 wzburzonego tłumu, który z rozentuzumowanymi, zależnie od okoliczności widzów.

Sam słyszałem przed tym o „Wo jennym krzyku” kibiców szkockich, ale ani ja, ani moi koledzy nie doświadczaliśmy na sobie tego wrzasku. Chciałbym w związku z tym podkreślić, że ci wszyscy, którym nie dany było słyszeć szkockiego „roaru”, wzmocnionego jeszcze akustycznymi warunkami gigantycznego stadionu, nie potrafili nigdy ocenić efektu tej nieludzkiej wrzawy na nieprzewidywalnych do niej graczy, zwłaszcza, gdy wrzask jest zwrócony pośrednio przeciw nim.

PIEKIELNA SZARABANDA

150.000

Przyznam otwarcie, że ryk szkockiej publiczności jaki towarzyszył nam od pierwszych sekund drugiej przerwy wstrząsnął naszą jedenastką i wyprowadził nas zupełnie z równowagi. Wyobraźcie sobie, że słyszyście bez przerwy nęśniący się ani na sekundę niesamowity ryk dziesiątek tysięcy gądzeli i przebieżliwy pisk setek szkockich korb jakiegoś zapaleni kibice przynoszą ze sobą na trybuny. Po kilku minutach wydaje się, że pełną parą bębni w uszach, jesteście ogłuszeni i tracie powoli orientację i chce do gry. Pragniecie tylko ciszy i spokoju...

Wtedy w Hampden Parku zrozumiałem, że można i przegrać i wygrać mecz przez ryk publiczności. Można i wygrać, bo po prostu czuło się i widziało jak zawod, a później entuzjazm tłumów wlewał się w żyły szkockich graczy, jak ich zelektryzował i rozpałił w nich wole zwycięstwa. Już po dwóch minutach piekielnej sarabandy z trybun, Frank O'Donnell, wyrównał z zygawatego podania Walkera.

Wywolało to co najmniej o oktawę wyższą wrzawę 150.000 widzów i w miarę jak upływały minuty „Hampden roar” wznosił się coraz straszliwiej pod niebo. Nasza pewnością zalała się, a nogi stawały się coraz niepewniejsze.

ZALAMANE I KŁĘSKA

Proporcjonalnie do konfuzji w naszych szeregach, wzrastał nastrój zwycięstwa wśród Szkotów i rosła ich przewaga.

Po kilkunastu minutach wleciałem już, że nie wygramy tego meczu. Nasze nerwy nie wytrzymały i gdy Bob Mac Phail z 15 jardów strzelił drugiego gola obok oszalonego bramkarza, było dla nas jasne, że mimo, iż do końca pozostało jeszcze 12 minut, mecz jest skończony.

Szkoci nie poprzestali zresztą na drugim golem i na trzy minuty przed końcem Mac Phail przejechałszy naszymi „złamanymi” obrońcami podwyższył wynik do 3:1, pięcioletni nasz kłęskę.

Tak przegraliśmy mecz ze Szkocią. I pomyśleć, że mieliśmy już zwycięstwo w kieszeni i że w pierwszej połowie robiliśmy ze Szkotami, co chcieliśmy!

„MOTYLEK” ZDJĘTY Z INDEKSU

ANGLIA PRZYGOTOWUJE SIĘ DO OLIMPIADY PLYWACKIEJ

Londyn (obsł. wł.) Amatorski Związek Pływacki po długiej dyskusji zdecydował się na cofnięcie obowiązującego w Anglii zakazu pływania na zawodach.

BRATYSŁAWA — WIENIEŃ 5:3 (1:1, 2:0, 2:0)

Bratysława Występ hokeistów wiedeńskich, którzy obecnie cieszą się wielką popularnością w Czechosłowacji wywołał w Bratysławie zrozumiałe zainteresowanie.

Repr. Wiednia składa się w większości z zawodników, którzy brali udział w reprezentacyjnej drużynie Austrii na tegorocznych hokejowych mistrzostwach świata.

Spotkanie zakończyło się niespodziewanie łatwym zwycięstwem reprezentacji Bratysławy.

Nawet szkoccy dziennikarze przyznali po meczu że mieliśmy „pecha” i że nasza jedenastka była nałepsza, jaka kiedykolwiek przybyła z Anglii do Hampden Parku.

Alc, powtarzam, to nie był „pech” to był „Hampden Roar”, któremu ulegliśmy.

OPATRZNOŚCIOWA ULEWA

Przegraliśmy ze Szkotami również w następnym roku, tak, jak zresztą seryjnie od r. 1927, ilekroć spotkanie odbywało się u nich w Hampden Parku. Nasz wielki rewanż nadziedziliśmy dopiero w 1939 r.

Zdawało się wtedy, że nawet żywioły spryskiwały się przeciw nam. Od początku padał deszcz i graliśmy przeciw silnemu wiatrowi tracąc chwilami zupełnie widoczność. Szkoci ryczeli, jak szalen od pierwszej minuty i wkrótce Jimmy Douglas strzelił dla nich pierwszego gola. Piłka ugrzeszała w błocie i nim nasz Woodley dobiegł, Douglas lekko ją kopnął i piłka przetoczyła się przez linię.

Ale deszcz i wiatr nie okazały się takie złe, w gruncie rzeczy. Gdy deszcz zmienił się w ulewę, ryk na trybunach powoli ucichał. Naprzód zamilkły „orkiestry kobziarzy, a później nawet najwięksi zapaleńcy

28 KLUBÓW — KANDYDATÓW DO LIGI ROZDZIELIŁ JUŻ WG. I D. NA GRUPY

NAJLEPIEJ WYLOSOWALI

Warszawa. W ub. czwartek wieczorem Wydział Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Piłki Nożnej dokonał podziału 28 klubów, które wezmą udział w tegorocznych rozgrywkach o wejście do ekstraklasy państwowej na trzy grupy.

Nareszcie kurtyna opadła, nareszcie wiemy, kto z kim i z jakimi szansami walczyć będzie o awans do najwyższej klasy piłkarskiej w kraju.

Podział odbył się drogą losowania. Na czele trzech grup rozstawiono trzy pierwsze drużyny z zeszłorocznych rozgrywek o mistrzostwo Polski. A więc Polonię warszawską, Wartę Poznań i AKS Chorzów.

Następnie między trzy grupy rozstawiano trzy zespoły krakowskie i trzy dalsze śląskie, dwa warszawskie, poznańskie i łódzkie.

Ostateczny podział przedstawia się następująco:

GRUPA I. — 10 klubów: Polonia Warszawa, Wisła Kraków, Polonia Bytom, WMKS Katowice, RKS Szombierki, KKS Poznań, PKS Motor Białystok, KKS Ognisko Siedlce, Pafawag Wrocław, Skra Częstochowa.

GRUPA II. — 9 klubów: AKS Chorzów, Cracovia Kraków, ZZK Łódź, KS Górnica Warszawa, Orzeł Gorlice, Gedania Gdańsk, Pomorzanie Toruń, Radomsk Radom, KS RKS Sosnowiec.

GRUPA III. — 9 klubów: Warta Poznań, Garbarnia Kraków, Kopania Rymer, ŁKS Łódź, PKS Szczecin.

przestali drzeć gardła, ponieważ trudno jest ryczeć w potokach deszczu, gdy człowiek przemoczony zaczyna się trząść i szelekać zębami. Trudno to robić nawet, gdy się jest Szkotem i ogląda mecz Anglii — Szkocja Zresztą Szkoci prowadzili i byli pewni, że i tym razem powtórzy się tradycja Hampden Zarku.

NASZ WIELKI REWANŻ

Na początku drugiej połowy mecz odbywał się w warunkach, zbliżonych do normalnych Trybuny reagowały umiarkowanie, pogoda zwolniła zaczęła się poprawiać. Powoli, nie straszeni rykiem rozgrywalimy się i w dwudziestej minucie Pat Beasley wyrównał.

Czuliśmy, a raczej słyszeliśmy, że publiczność zaniepokoiła się. Ale tym razem Szkoci mimo najlepszych chęci nie mogli ryczeć swymi zachrypniętymi gardłami. My zaś zabraliśmy się ostro do roboty. Przeciwnicy bez zwykłego dopingu trybun grali coraz słabiej. Jednakże mimo sprzyjających warunków zdawało się, że mecz zakończy się remisowo. Sędzia wyjął już zegarek, na trybunach większość wstała zabierając się do wyjścia. Jeszcze 100 sekund do końca. Nagle Len Goulden nasz lewy łącznik wysuwa

się naprzód, leci jak strzała przez połowę Szkotów i podaje piłkę na prawe skrzydło do mnie. Przyjmuję podanie i biegnę naprzód wzdłuż skrzydła. Szkocki obrońca atakuje, gdy wtem widzę że środkowy napastnik Lawton jest na jednej linii ze mną. Centruję i Tommy strzela. Słyszę jęk 140.000 ludzi na trybunach. Piłka tkwi w siatce.

Za kilkanaście sekund gwizdek. Koniec meczu 2:1 dla nas.

Wtedy to my wydaliśmy wojenny okrzyk, który przypominał żywo „Hampden roar”. Nasi powściągliwi opanowani zwykle gracze zachowali się jak dzieci. Z Rapgoodem na czele zatańczyliśmy przed jęczącymi trybunami indiański taniec wojenny, biorąc nasz wielki rewanż.

Tak uczuliśmy nasze zwycięstwo. Zwycięstwo nie tylko nad Szkocią, ale nad stokerem gorzszym przeciwnikiem — nad „Hampden roar”. Tego dnia nam pierwszym udało się złamać „ZŁY CZAR” Hampden Parku.

Tyle Stanley Mathews. Zobaczyć my, czy uda się to również reprezentacji Kontynentu. W każdym razie nie lekceważamy „Hampden roaru”, demonicznego władcy największego stadionu świata!

cin. Lublinianka Tezca Kielce, KKS Olsztyn. Czujaw Przemysł.

Podział na grupy i szereg spraw bieżących zajął Wydz. Tyle czasu we czwartek, że nie było już mowy o ułożeniu kalendarza rozgrywek! Wydział Gier i Dyscypliny opracuje jednak terminarz rozgrywek w ciągu najbliższego tygodnia.

Jeśli warunki atmosferyczne pozwolą naturalnie na to to eliminacje rozpoczną się 30 marca br. i przedciągną się wraz z rozgrywkami finałowymi o tytuł mistrza Polski i eliminacjami jesiennymi do 16 listopada.

Za trzy tygodnie rozpoczyna się więc ciężkie i emocjonujące rozgrywki, które wyłonią zwycięzców przyszłych ligowców.

Bezsprzecznie porównując układ

Amsterdam. (obsł. wł.) 24 marca odbędzie się w Paryżu zebranie komisji selekcyjnej FIFA, która częściowo na podstawie przebiegu spotkania międzynarodowego Francja — Portugalia wybierze 15 ewentualnych kandydatów. Komisja na piątym posiedzeniu ustaliła listę 50 graczy, z których dokona ścisłego wyboru.

Sprawa graczy irlandzkich została ostatecznie rozstrzygnięta na korzyść „kontynentalnego” punktu widzenia. Zawodnicy ci będą mogli wejść do reprezentacji Europy, a nie do jedenastki brytyjskiej.

Oprócz spotkania z reprezentacją Holandii 5 maja w Amsterdamie, team Kontynentu rozegra treningowy mecz w Rotterdamie 6 maja, po czym samolotem odleci do Glasgow, dokąd przybędzie 7 maja. Powrót do Amsterdamu spodziewany jest już 11 maja.

Na trybunach Hampden Park w Glasgow zarezerwowano już 100

ZDEZERTEROWAŁ Z DRUGIY STRAŻACKIEJ DO TEAMU OLIMPIJSKIEGO

Nowy Jork. (obs. wł.) Amerykański komitet olimpijski ogłosił mianowanie Del Lamba kapitanem teamu łyżwiarskiego USA. Del Lamb jest najszybszym łyżwiarzem Stanów Zjednoczonych. Ostatnio w czasie próbnych wy-

zakończył się tym razem ich porażką z mało znaną drużyną. Na drużynie czeskiej widać było zmęczenie poprzednimi spotkaniami i uciążliwą podróżą.

ściągów uzyskał doskonały czas 2:30,9 min. na 1500 m. Równocześnie z nominacją Del Lamba otrzymał on zawiadomienie o usunięciu go z drużyny strażackiej w Milwaukee, której był czynnym członkiem.

Kierownictwo brygady strażackiej zarzuciło Del Lambowi że udawany się na trening przed olimpijskie do St. Paul nie wrócił na czas do kościoła mimo ogłoszenia stanu alarmu dla brygady z powodu ostrych burz śnieżnych.

Wtedy to my wydaliśmy wojenny okrzyk, który przypominał żywo „Hampden roar”. Nasi powściągliwi opanowani zwykle gracze zachowali się jak dzieci. Z Rapgoodem na czele zatańczyliśmy przed jęczącymi trybunami indiański taniec wojenny, biorąc nasz wielki rewanż.

Tak uczuliśmy nasze zwycięstwo. Zwycięstwo nie tylko nad Szkocią, ale nad stokerem gorzszym przeciwnikiem — nad „Hampden roar”. Tego dnia nam pierwszym udało się złamać „ZŁY CZAR” Hampden Parku.

Tyle Stanley Mathews. Zobaczyć my, czy uda się to również repre-

zentacji Kontynentu. W każdym razie nie lekceważamy „Hampden roaru”, demonicznego władcy największego stadionu świata!

sił w poszczególnych grupach musi my stwierdzić włąwszy pod uwagę zeszłoroczną formę poszcz. klubów że grupa I-sza jest najsilniejszą i najbardziej wyrównaną. Nieco słabsza wydaje się grupa II-ga, a najsłabsza grupa III-cia.

Tegoroczne rozgrywki w pierwszych swoich fazach mogą przynieść szereg niespodzianek, które mogą zadecydować o końcowym układzie tabeli. Niespodzianki, te mogą być spowodowane późnym rozpoczęciem sezonu na co wpłynęła duża gotwała zima. Dla wielu drużyn mecz o punkty 30 marca będzie wcale debiutem w bież. sezonie. Należałoby się zastanowić, czy nie było by wskazane opóźnić rozpoczęcie rozgrywek co najmniej o dwa tygodnie, a przez to pozwolić drużynom na rozkręcenie się i uzyskanie normalnej formy.

LISTA „15-TU” BĘDZIE GOTOWA 24 MARCA

Amsterdam. (obsł. wł.) 24 marca odbędzie się w Paryżu zebranie komisji selekcyjnej FIFA, która częściowo na podstawie przebiegu spotkania międzynarodowego Francja — Portugalia wybierze 15 ewentualnych kandydatów. Komisja na piątym posiedzeniu ustaliła listę 50 graczy, z których dokona ścisłego wyboru.

Sprawa graczy irlandzkich została ostatecznie rozstrzygnięta na korzyść „kontynentalnego” punktu widzenia. Zawodnicy ci będą mogli wejść do reprezentacji Europy, a nie do jedenastki brytyjskiej.

Oprócz spotkania z reprezentacją Holandii 5 maja w Amsterdamie, team Kontynentu rozegra treningowy mecz w Rotterdamie 6 maja, po czym samolotem odleci do Glasgow, dokąd przybędzie 7 maja. Powrót do Amsterdamu spodziewany jest już 11 maja.

Na trybunach Hampden Park w Glasgow zarezerwowano już 100

ZDEZERTEROWAŁ Z DRUGIY STRAŻACKIEJ DO TEAMU OLIMPIJSKIEGO

Nowy Jork. (obs. wł.) Amerykański komitet olimpijski ogłosił mianowanie Del Lamba kapitanem teamu łyżwiarskiego USA. Del Lamb jest najszybszym łyżwiarzem Stanów Zjednoczonych. Ostatnio w czasie próbnych wy-

zakończył się tym razem ich porażką z mało znaną drużyną. Na drużynie czeskiej widać było zmęczenie poprzednimi spotkaniami i uciążliwą podróżą.

ściągów uzyskał doskonały czas 2:30,9 min. na 1500 m. Równocześnie z nominacją Del Lamba otrzymał on zawiadomienie o usunięciu go z drużyny strażackiej w Milwaukee, której był czynnym członkiem.

Kierownictwo brygady strażackiej zarzuciło Del Lambowi że udawany się na trening przed olimpijskie do St. Paul nie wrócił na czas do kościoła mimo ogłoszenia stanu alarmu dla brygady z powodu ostrych burz śnieżnych.

OTRĘBA MISTRZEM ŚLĄSKA
W TENISIE STOŁOWYM
NA ROK 1947

Katowice. W dniu 9 marca bm. odbyły się w Katowicach indywidualne mistrzostwa Śląska w tenisie stołowym rzy udziale 46 zawodników.

Niespodziankami w rozgrywkach wstępnych były porażki Metzgera i Szymbka z Sikorą oraz Peronczyka z Śpiwakiem.

W finałach typowany na mistrza Widera przegrał z Krawczykiem 1:2.

Do finału zakwalifikowali się: Otręba, Furman, Krawczyk i Nie roba.

Wyniki spotkań finałowych były następujące:

Otręba - Furman 3:0 (21:10, 21:12, 21:5); Krawczyk - Nieroba 3:1 (18:21, 21:21, 26:24, 21:23); Furman - Krawczyk 0:3 (16:21, 18:21, 10:21, 10:21); Krawczyk - Otręba 3:2 (19:21, 22:20, 21:17, 18:21, 21:18); Otręba - Nieroba 3:0 (21:17, 21:15, 21:17); Furman - Nieroba 1:3 (18:21, 21:16, 18:21, 22:21).

Przy jednej porażce i dwóch zwycięstwach zdecydował lepszy stosunek bramek setów.

1) Otręba kop. Polska 8:3;
2) Krawczyk Siemianowiczanka 7:5;

3) Nieroba ZKS Pałiska Miłkowskie 6:5;

4) Furman kop. Polska 3 porażki.

SKŁAD NA MECZ KRAKÓW-ŚLĄSK

Katowice. Z okazji 20-lecia krakowskiego OZTS rozegrany zostanie w dniu 16 marca bm. w Krakowie spotkanie między Krakowem i Śląskiem.

Skład Śląska przedstawia się następująco: Otręba kop. Polska, Widera kop. Polska, Krawczyk Siemianowiczanka i Piechaczek Siemianowiczanka.

METODY FALANGI NA BOISKACH HISZPAŃSKICH ZDZICZĄ NIE I BRUTALNOŚĆ GRY

Madryt (obsł. wł.). Obecny stan hiszpańskiego sportu piłkarskiego, stojącego jak wiadomo pod zarządem Falangi przedstawia się tak za straszajaco, że uczciwi sportowici działacze w Hiszpanii wystąpili publicznie przeciw demoralizacji i zbarbarzowaniu piłki nożnej.

Don Emilio Suarez Marcello, czołowy sędzia piłkarski oświadczył, że o zainteresowaniu piłką nożną w Hiszpanii decyduje nie styl i liczba strzelonych bramek, ale liczba krwawych incydentów, awantur i wypadków na boiskach.

„Barbażyńskie wyczytny, powiedział don Marcello, są na porządku dziennym. Przeważa tendencja łamania kostek i kolan przeciwnikom — Gracze nie chcą zrozumieć, że na ich przeciwników są bądź co bądź środkami, umożliwiającymi im grę i eo za tym idzie zarabowanie. — Nasi gracze po prostu potracili głowy. Kary zaś, nakładane na nich za ich zachowanie się na boiskach są śmiesznie niskie”.

Red.: Komitet
Wyd.: Literatura Polska
Katowice, Śbieskiego 11, p. 24, 25
tel. 334-03, 334-04.
R 21215.

BOKSERZY „GÓRNIKA”
NADAŁ ZWYCIĘZAJĄ
● TYM RAZEM Z BURZĄ 14:2 ●

Ważbrzych. Istniejąca zaledwie niecały rok sekcja bokserska walczy z sukcesem. W ostatnim meczu z Kreczmerem (G) walczył z Kreczmerem (G) w trzeciej rundzie do 8-u na deskach.

W wadze lekkiej Dymier (B) przegrał przez ko w drugiej rundzie z Danecem (G).

W wadze lekkiej II. Piechur (B) przegrał z Haluchem (G).

W wadze półśredniej Michałak

Nieśmiertelny WOCCA i 40-letni KARCZ
atrakcją tegorocznych ind. mistrzostw bokserskich Śląska

3 DNI WALK W HALI POWYSTAWOWEJ W KATOWICACH PRZYNIOSŁY PEŁNY SUKCES BATOREMU

Katowice. Tegoroczne mistrzostwa Śląska były oczekiwane z wielkim zainteresowaniem. Ogólnie panuje mniemanie, że Okręg Śląski jest mimo wszystko jednak najsilniejszym okręgiem bokserskim w Polsce. Przed rozpoczęciem mistrzostwa awizowano udział około 100 zawodników. Niestety zapowiedzi pozostały tylko zapowiedziami, a do mistrzostw stanęło tylko 70 zawodników. Pod względem liczby zgłoszeń pierwsze miejsce mieli bokserzy Zryw, którzy zgłosili co najmniej połowę biorących w mistrzostwach udział pięściarzy.

Obok Zrywu największą ilość zgłosił RKS Batory Chorzów i Piast Gliwice.

Największy sukces odnieśli bokserzy Batoremu zdobywając 5 tytułów mistrzowskich. Sukces ten jest najlepszym wykładnikiem pracy klubu, który w przeciwieństwie do wielu innych towarzystw dba w pierwszym rzędzie o narybek i przeprawa pracę do podstaw.

Pewnym curiosum był start dwóch bokserów, którzy liczyli sobie ponad 40 wiosen. Jednym z nich był „nieśmiertelny” Wocka, który mimo swoich 46 lat stanął jeszcze raz do pojedynku o zaszczytny tytuł. Niestety Wocka w miarę lat jakie mu przybywa traci coraz więcej na walorach bokserskich. Warto jednak podkreślić ofiarność i serce do walki jakie widzimy u tego zawodnika. Wszyscy młodzi powinni brać przykład ze starego Wocki, który nie dla sukcesów, nie dla pieniędzy i nie dla sławy, ale dla czystego umiłowania wybranego przez niego sportu, co rok naraża się na porażki z młodszymi i bardziej o siebie utalentowanymi pięścierzami.

Drugim bokserem, który już dawno

nie powinien spocząć na laurach był Karcz z Piasta gliwickiego. Karcz był wicemistrzem Europy mimo swojego podeszłego wieku wygrał z dwoma obiecującymi młodzikami Grzesikiem (KS RKU) i Brekierem (Lechia), a dopiero w półfinale uległ świetnemu Nypeltowi, który przewyższał go przede wszystkim młodością, temperamentem i wytrzymałością. Karcz pozostawił jednak po sobie najlepsze wrażenie i zademonstrował najwyższy poziom techniczny.

W obecnych mistrzostwach spodziewano się wielu nowych objawień i wielu nowych talentów. Niestety nie mieliśmy tej niewątpliwie przyjemności przeżywania nieoczekiwanych niespodzianek, które dawałyby nowych mistrzów o nieprzeciętnej wartości. Jedynym prawdziwym objawieniem był Rymarz (Silesia Paruszowice) w wadze lekkiej, bokser o nieprzeciętnych walorach, który został skrzywdzony w walce z Kubickim II (Batory), jaką niewątpliwie wygrał.

Mniejszymi, ale także obiecującymi talentami byli Wiczeorek (Silesia) w wadze półciężkiej i Ligenza (KS RKU) w wadze muszej. Poza tym nie wylonili się żadne nowe gwiazdy które w niedalekiej przyszłości zdołalyby wprowadzić zamieszanie w tabeli 19-ciu najlepszych pięściarzy w Polsce.

Tegorocznymi mistrzami Śląska tytuły swoje zdobyli całkowicie zasłużenie. Można by wprowadzić zamieszanie w tabeli 19-ciu najlepszych pięściarzy w Polsce.

Losowanie było przeprowadzone

naogół w sposób szczęśliwy, poza wagą średnią, gdzie już w walkach wstępnych spotkali się faworyci Nowara (Batory) i Badura (Baildon). Zresztą Nowara udowodnił swoją bezwzględna wyższość zmuszając Badurę w trzeciej rundzie do poddania się.

Najdramatyczniejszą walkę mistrzostw stoczyli w ostatnim dniu Nypelt (Batory) i Krawczyk (Zryw). Obydwaj półtorcowcy przedstawiali dość wysoki poziom. Naogół licząc się ze zwycięstwem Krawczyka, który w pierwszej rundzie ruszył z furją na swojego przeciwnika. Wszyscy sądzili w pierwszym momencie, że Krawczyk roznieśnie Nypelta tymczasem okazało się, że tak tyka i orientacja znacząco więcej niż nieokrzesana siła i nieobliczalna furia. Nypelt dzięki przytomności umysłu potrafił opanować ciężką dla siebie w pierwszym momencie sytuację i przechręcił na swoją korzyść przebieg walki.

W pozostałych spotkaniach rezultaty były bezsporne i niepodlegające dyskusji. Najpiękniejszą walkę mistrzostw stoczyli między sobą w półfinalach Bazarniak (Batory) i Ligenza (KS RKU).

Wyniki walk finałowych przedstawiały się następująco:

Waga musza: Bazarniak (RKS Batory) pokonał Kowalczyka (Zryw Świętochłowice), mając od pierwszej do ostatniej chwili zdecydowaną przewagę.

W wadze koguciej doszło do pewnego rodzaju sensacji w postaci porażki w I-szym starciu przez k. o. Goreckiego (Batory) z Puzoniem (BATS). Pierwsze chwile walki nie wróżyły takiego zakończenia, w pewnym momencie jednak celny cios Puzonia wyładował na szczękę Goreckiego i rzucił go do 10 na deski. Tytuł mistrza Śląska zdobył więc Puzon (BATS).

W wadze półciężkiej Nypelt (RKS Batory) wygrał po dramatycznej walce z Krawczykiem (Zryw).

W wadze lekkiej: Rademacher (Zryw Świętochłowice) odniósł zwycięstwo nad swoim kolegą klubowym Chrobokiem w I-szej rundzie przez k. o. Walka miała charakter wybitnie przyjacielski. Tytuł mistrza zdobył Rademacher.

W wadze półśredniej: spotkali się także dwaj kolezdy klubowi Kusz (Batory) i Kula (Batory). Sędzia wielokrotnie musiał przypominać obydwu bokserom, że walka toczy się o tytuł mistrza, a nie jest spotkaniem sparringowym. Dopiero w trzecim starciu obydwaj potakowali walkę poważnie, Kusz trafił celnie w wątrobę Kulę i wygrał przez k. o. Tytuł mistrza zdobył Kusz (RKS Batory).

W wadze średniej tytuł zdobył Nowara (Batory) wygrywając przez

t. k. o. z Tajstrem (Zryw Święt.).

W wadze półciężkiej: Kolonko (RKS Batory) stoczył już porażkę nie wiadomo który święta wojnę z Kurką (RKS Grochów). Kolonko był tym razem świetnie dysponowany i przez wszystkie trzy rundy miał przynależną przewagę nad swoim przeciwnikiem. Wygrał Kolonko zdobywając zarazem tytuł mistrza okręgu.

W wadze ciężkiej Figiel (Baildon) wygrał na pkt. z Linką (Piast Gliwice). Była to chyba najdramatyczniejsza walka mistrzostw. Obydwaj zawodnicy wykrawili się więcej aniżeli wszyscy razem biorący udział w turnieju. Tym razem wygrał jeszcze Figiel, który posiadał lekką przewagę techniczną nad swoim przeciwnikiem. Linkę wydało się być jednak bokserem bardziej wartościowym i o większej przyszłości.

Zainteresowanie mistrzostwami przez wszystkie dni było znaczne. W pierwszych dwóch dniach przylągało się zawodom po 3000 widzów, a finały ścigane około 6000 zwolenników sportu pięściarskiego. Po walkach niedzielnych odbyła się skromna uroczystość wręczenia dyplomów i upominków nowokreowanemu mistrzom okręgu. Zet.

Czy znasz się
na
piłce nożnej?

Jeżeli interesujesz się piłką nożną pośrednio, czy bezpośrednio, w każdej chwili możesz stanąć wobec trudnych sytuacji, które być może będziesz musiał rozwiązać.

Zastanów się nad nimi. Właściwa odpowiedź znajdziesz w

- 1) Grając, jako środkowy napastnik mojej drużyny nogą wybiłem czysto piłkę z rąk bramkarza, strzelając bramkę. Nie dotknąłem przy tym bramkarza. Sędzia nie uznał gola. Czy miał rację?
- 2) Lewoskrzydłowy przeciwnik podał piłkę górnym podaniem do środka przy silnym wietrze z przeciwniej strony, po czym znalazł się na „spalonym”. Piłka podmuchem wiatru i niedotknięta przez nikogo potoczyła się w jego kierunku. Skrzydłowy strzelił bramkę. Drużyna nasza reklamowała off - side. Czy mieliśmy rację?
- 3) Jeden z naszych obrońców stawiał piłkę dla wykupu przez naszego bramkarza i odszedł na bok. Bramkarz kopnął tak nieszczerliwie, że trafił w plecy własnego obrońcę, piłka odbiła się i wpadła do bramki. Czy był to goal?
- 4) Nasz środkowy napastnik strzelił tak silnie w poprzeczkę, że ta pękła i cała konstrukcja bramki zawaliła się. Piłka, odcoskoczwszy od poprzeczki wróciła do strzelającego, który błyskawicznie posłał ją z powrotem w „ruiny” bramki. Jaka powinna być decyzja sędziego?

SZERMIERZE OBRADUJĄ
WALNE ZEBRANIE PZS-u

Katowice. W niedzielę dnia 9. 3. 1947 roku odbyło się w Katowicach w Woj. Urzędzie WF i PW Walne Zebranie Polskiego Związku Szermierczego. W zebraniu wzięły udział wszystkie ośrodki szermiercze. PUWF był reprezentowany przez mjr. Brzezickiego.

Przedłożone przez zarząd ustępujący sprawozdanie wykazało że mimo braku sprzętu praca prowadziła na wysokim poziomie. Sze reg spotkań i turniejów międzymiastowych, przeprowadzenie mistrzostw Polski pań i panów, przeprowadzenie mistrzostw akademickich Polski, mecze międzynarodowe z Czechami z Węgrami, wreszcie wyjazd reprezentacji wojskowej do Baden Baden to dodatni bilans sportowy PZS-u. PZS liczy 167 zawodników i 32 kluby.

W dziale szkoleniowo sportowym PZS ma do zanonowania również sukces w formie przy wydajnej pomocy Woj. Urzędu WF i PW.

Na wniosek Łodzi i jej głosami uchwalono zbadać słuszność weryfikacji zawodników.

Wybory zarządu dały następujące rezultaty: Prezes: plk. Stahl, wice

prezes plk. Fiński, dyr. Borejdo, Kawałek, sekr. Nawrocki, skarb. Bośniacki, kpt. spor. Papee, członkowie zarządu: Brzezicki, Wójcik i Sołtan.

Na bieżący rok powierzono mistrzostwa A i B klasy Pogoni, mistrzostwa pań Warszawie i mistrzostwa drużynowe Krakowowi.

Do mistrzostw drużynowych w końcowej rozgrywce ma wejść: 3 drużyny Śląska, 2 Łodzi i po 1-iej z Warszawy, Poznania, Gdyni i Krakowa. Największą ilość klubów ma Śląsk na którym ostatnio przybyło 9 klubów ORMO.

Mimo zapadnięcia uchwały że Łódzka weźmie udział w Olimpiadzie zebrani byli jednomyślni że bez uprzedniego dłuższego pobytu obcego fехmistrza w Polsce nie ma po co jechać.

Z najbliższych występów między narodowych czeka akademikowski start na akademickich mistrzostwach świata w Paryżu.

WALNE ZEBRANIE ŚL. OZS

Walne Zebranie Okręgu Śląskiego poprzedziło walne zebranie PZS. Prezesem został wybrany dyr. Olec ki.

wyniki lepsze niż w Olsztynie
uzyskali lekkoatleci ślascy na zawodach w Katowicach

Katowice. W niedzielę 9 bm. odbyły się w hali sportowej Woj. Ośrodka WF w Katowicach przy ul. Raciborskiej 1 pierwsze po wojnie zimowe mistrzostwa lekkoatletycznego okręgu śląsko - dąbrowskiego.

Mistrzostwa zorganizował ŚL. OZLA, dopuszczając wszystkie kluby i organizacje sportowe Śląska. Na starcie stanęło około 100 zawodników i zawodniczek z 15 klubów z całego terenu Śląska. Bardzo licznie reprezentowane były kluby prowincjonalne oraz Opolszczyzna.

Po imponującej defiladzie zawodników przełomów do zebranych zastępcą Dyr. Woj. Urzędu WF por. Wilamowski, po czym rozpoczęły się zawody, które przyniosły szereg dobrych wyników, a w kilku wypadkach lepsze niż na mistrzostwach Polski w Olsztynie. Wyprzedziły również kilka nowych nazwisk, które już pierwszym startem weszły do czołówki śląskiej, co uznać należy za objaw niezwykle dodatni i dobry prognostyk na przyszły sezon.

Najlepsze wyniki wśród pań uzyskała Hejducka Irena z Pogoni Katowice, zwyciężając w biegu na 30 m z czasem 4,4 sek., oraz w skoku w dal wynikiem 4,91 m. Skokiem tym Hejducka sprawiła dużą niespodziankę, ustanawiając najlepszy wynik sezonu tegorocznego w Polsce.

Drugą niespodzianką była młoda zawodniczka Pogoni Katowice Herdówna Bogumila, która zwyciężyła w skoku wzwyż osią

gając wysokość 1,39 m. Jest to również najlepszy wynik sezonu zimowego w Polsce. Oba te wyniki lepsze są nawet od wyników osiągniętych w tych konkurencjach na mistrzostwach Polski w Olsztynie. Bieg 500 m, wygrała Wasilewska (Zgoda) w czasie 1,45 min.

Wśród mężczyzn wypłynął nowy nieznany zawodnik KS. Lignozza — Krywałd, Kiszka Emil, który sprawił niespodziankę zwyciężając w skoku w dal 6,32 m, w wzwyż — 1,64 m, i w biegu 30 mtr. w czasie 4 sek. — zwyciężając czołówkę zawodników śląskich.

Skok o tyczce zakończył się sensacją, gdyż wygrał go Szendzielorz wynikiem 3,20 m., a Mucha zmuszony był wycofać się po pierwszym skoku na wys. 3,02 mtr. Bieg 800 m. wygrał pewnie Rzeźniczek (Zgoda) w czasie 2,28 min.

Wszystkie konkurencje były licznie obsadzone, startowało w każdej po 20 — 30 zawodników i walki były zażarte.

Organizacja sprawna spoczywała w rękach ob. ob. Orłowskiego, Wukomanowicza, Słocińskiego i Szuberta.

Wyniki techniczne mistrzostw przedstawiają się następująco:

Bieg 30 m kobiet. Hajducka Irena KS Pogoń 4,4 sek., Wiecezorkówna Sonia 5 sek., Wapieni kówna Ewa 5 sek.

Bieg 500 m kobiet. Wasilewska Wanda KS Zgoda 1,45 sek., Heda Elżbieta 1,49 sek., Wilczkówna

Rozalia 1,50 sek.

Skok w dal z rozbiegu kobiet. Hejducka Irena KS Pogoń K-ce 4,91 m., Wajsówna Elfyda KS Zjednoczenie Zabrze 4,52 m., Wiecezorkówna Sonia KS Pogoń K-ce 4-15 m.

Bieg 800 m mężczyzn. Rzeźniczek Franciszek KS Zgoda 2,28 sek., Polak Franciszek Pocztowy KS K-ce 2,30 sek. Zaprzął Piotr KS Odra Opole 2,30 sek.

Skok w dal z rozbiegu mężczyzn. Kiszka Emil KS Lignozza 6,32 m., Szendzielorz Herbert KS Lignozza 6,08 m., Komenda Stanisław KS Pogoń K-ce 6,00 m.

Pchnięcie kulą kobiet. Pankówna Wanda KS Zgoda 8,97 m., Jancekka Maria Pocztowy KS 8,55 m., Wajsówna Elfyda KS Zjednoczenie Zabrze 8,50 m.

Skok w dal z miejsca kobiet. Wiecezorkówna Sonia KS Pogoń K-ce 2,16 m., Wajsówna Elfyda KS Zjednoczenie Zabrze 2,15 m., Wapieni kówna Ewa KS Pogoń

- 1) Tak. Reguły gry zabraniają bowiem kopania, a nawet próby kopnięcia piłki, którą trzyma bramkarz. Powód: niedopuszczenie do niebezpiecznej gry.
- 2) Reklamacja „spalonego” jest niesprawiedliwa. Jeżeli lewy łącznik znajdował się w prawidłowej pozycji, gdy centrował piłkę, był również we właściwej pozycji, gdy piłka „wróciła” do niego, niedotknięta przez żadnego innego gracza.

K-ce 2,13 m.

Skok wzwyż z rozbiegu kobiet. Herdówna Bogumila KS Pogoń K-ce 1,39 m., Pankówna Wanda KS Zgoda 1,29 m., Wiecezorkówna Sonia KS Pogoń K-ce 1,29 m.

Bieg 30 m mężczyzn. Kiszka Emil KS Lignozza Krywałd 4 sek., Girtler Jerzy KS Zgoda 4 sek., Fabian Fryderyk KS Pogoń 4,1 sek.

Pchnięcie kulą mężczyzn. Drożdżyński Władysław KS Odra Opole 11,61 m., Kocot Karol ZZZ Tarn. Góry 11,35 m., Bitko Józef KS Baildon 10,75 m.

Skok wzwyż z rozbiegu mężczyzn. Kiszka Emil KS Lignozza Krywałd 1,64m., Gawliczek Karol KS Siemianowiczanka 1,59 m., Kapinos Gerard RKS Łagiewniki 1,59 m.

Skok o tyczce. Szendzielorz Herbert KS Lignozza Krywałd 3,20 m., Majcherczyk Zygmunt ZKS „Górnik” Saturn 3,02 m.,

- 3) Nie. Nie było gola. Obrońca, od którego piłka odbiła się znajdował się jeszcze na polu karnym, a piłka musi wyjść z pola karne, by była z powrotem w grze.
4. Gola może, a nawet powinien być uznany przez sędziego. o ile ten jest przekonany, że, gdyby nie pękła poprzeczka, to piłka, olatrzyszy się o nią przesłababy pod spodem i wylądowała w bramce.

KOLUMNA MOTOROWA

Specjalny dodatek „Sportu” pod redakcją W. Pietrzaka N. 23

OD A DO Z

NIE TYLKO ZAWODNIK DECYDUJE

TO JEST SPORT MOTOROWY !...

Anzani skonstruował w roku 1906 motocykl z silnikiem 2 cylindrowym i napędem śmigłowym. Dziwny ten pojazd ważył 152 kg. i rozwijał szybkość 76 km. godz. Konstrukcja nie była udana i nie przyjęła się.

Brodowski Eugeniusz z PKŚ Gliwice wyróżniony został uchwalać Walnego Zebrania PZM Okr. Śl. Dąbr. z tytułu swej pracy organizacyjnej. PKŚ - Gliwice jest klubem nielicznym, lecz bardzo aktywnym.

Coller zapomniany już dziś wyścigowiec odniósł szereg wspaniałych zwycięstw na motocyklach „Matchless” w latach 1907 — 1912. Jedną z jego maszyn była zaopatrzona aż w 6 biegów!

Denk Juliusz inż. — prezes Zarz. Gł. KS „Piaś” — Gliwice położył duże zasługi dla sportu motocyklowego na Śl. przyczyniając się m. in. do zorganizowania toru żużlowego w Gliwicach. Otrzymał w ub. niedzielę dyplom uznania.

Esser — marka znanych samochodów amerykańskich wywodzi swą nazwę od hrabstwa Essex, skąd pochodził założyciel tej fabryki Hudson. Założył on również wytwórnię Hudson. Obie fabryki zostały następnie połączone.

Florio — włoski magnat przebudował w roku 1907 własny tor wyścigów konnych na motocyklowy, zakupił 20 motocykli, które rozdał amatorom i zorganizował wyścigi. Zwyciężył właśnie on sam...

Gauthier był zawodnikiem, który już w roku 1907 zadeklarował na motocyklu Griffon jazdę zbliżoną do współczesnego „dirt — track”.

Henderson to niespotykana już dziś marka 4 cylindrowego motocykla amerykańskiego, który wstąpił się w Europie swymi sukcesami po pierwszej wojnie światowej.

Jeeper — popularne dziś w Polsce samochody wojskowe nie zawsze słusznie nazywane są „Willysami”. „Willys” to tylko jedna z trzech wytwórni montujących „Jeepy”!

KMZD — Sosnowiec — najstarszy klub w Zagłębiu Dąbrowskim, urządza w marcu wykłady o organizacji sportu motocyklowego dla kandydatów na funkcje „osób urzędowych” pod czas zawodów motocyklowych.

Leviitoux Henryk — nestor motocyklizmu polskiego. Honorowy Prezes Okręgu Śl. Dąbr. PZM, mimo złego stanu zdrowia pełni od wielu lat funkcje prezesa KMZD. — Sosnowiec.

Milicyjny Klub Motocyklowy w Zielonej Górze powołał uchwale rozwiązań się, a członkowie jego zasilił miejscowy oddział Motoklubu „Unia”. Jak widać przykład KKM i Pogoni działa!

NLG (North London Garage) było towarzystwem budowy motocykli na tor Brooklands, który w tym czasie był prawdziwą Mekką motocyklistów z całego świata.

O polski Klub Motocyklowy jeden z najmłodszych klubów Okręgu Śląskiego dobrze pracował w ub. roku. Uchwalać Walnego Zebrania PZM Okr. Śl. Dąbr. nadano mu dyplom za organizację sportu motocyklowego na Ziemiach Odwskanych.

Paczkowski Adam — zastępcy na terenie Wielkopolski działacz w sporcie motocyklowym obrany został ponownie prezesem Motoklubu „Unia” w Poznaniu.

Rudawski Tadeusz — niedługo znany rajdzista (PKM Warszawa) był konstruktorem polskich motocykli „Sokół 600”, i „Sokół 200” produkowanych przez P.Z. Inż. Rudawski znalazł się podczas wojny w Anglii i tam przebywa obecnie.

Sileski — nowy, a jednocześnie stary klub katowicki jest najliczniej reprezentowany we władzach PZM-Okr. Śl. Dąbrowski „Silesia” organizuje w r. b. szereg poważnych imprez, m. in. Wyścigami Katowic.

Tour de France dla motocykli zorganizowany został po raz pierwszy w roku 1906 na dystansie 2600 km. Obejmował on również etapy nocne, co było pośrednią przyczyną poparzeń wielu zawodników używających karbidówek.

Dlaczego motocyklizm nazywamy sportem motorowym? Wydaje się to tak proste, że nie ma potrzeby wyjaśniania, roztrząsania, czy w ogóle podnoszenia tego zagadnienia, bo przecież każdy wie, że jest to rodzaj sportu polegający na współdziałaniu człowieka i motoru — w danym wypadku motocykla.

Jest to niby proste i zrozumiałe, a jednak większość sportowców motorowych zdaje się o tym nie wiedzieć, względnie nie rozumieć tego i zwraca na swój motor bardzo niewiele uwagi, ba! — czasem nawet ignoruje go!

Z samej definicji sportu motorowego wynika, że ignorancja taka do niczego nie doprowadzi: nie da żadnych godnych uwagi rezultatów, a w krańcowych wypadkach może mieć fatalne skutki zarówno dla samego sportowca-ignoranta, jak i dla jego otoczenia: współzawodników i publiczności, nie mówiąc już o biednej maszynie.

Co rozumiemy pod tym słowem „ignorancja”? Całkiem powierzchowne i niecelowe przygotowanie maszyny, które w wielu wypadkach bywa w ogóle żadne i jest wprost nieprzyzwoite i żenujące dla współzawodników poważnie traktujących sport motocyklowy, zaś dla ew. zagranicznego obserwatora jest zjawiskiem dyskredytującym nasz sport motocyklowy.

Pojawienie się zawodnika na wyścigu z maszyną w stanie, jak

niżej opisany można porównać do wystąpienia drużyny piłkarskiej na meczu... we frakach!

Oto na jednym np. z wyścigów żużlowych widzieliśmy maszynę wyposażoną w reflektor (pierwsza rzecz, którą przy ew. „wyłożeniu się, diabli wezmą!”, tylne siedelko, wielkich wymiarów tablicę i... proporczyk klubowy na przednim widelcu (jakby stworzony do wybiecia oka wzgl. nadziania innej części ciała jak na widelec!)...

Tego rodzaju maszyna nie powinna być w ogóle przyjęta przez Komisję Techniczną wyścigów!

O tym, żeby do wyścigu na żużlu, gdzie każdy zbędny kilogram wagi jest przysłowiową kulą u nogi, zdjąć normalny duży bak, a zamontować choćby jakąś puszkę od konserw, by zdjąć całkiem przedni błotnik, a skrócić tylny (co u większości maszyn możliwe jest bez przecinania go), — o tym nie pamięta przynajmniej 80 proc.

OD REDAKCJI

Zdarzyło się ostatnio parokrotnie, że „Kolumna Motorowa” ukazała się zamiast w poniedziałek — w czwartek, raz zaś aż z tygodniowym opóźnieniem. W związku z tym otrzymaliśmy wiele listów i telefonów od naszych życzliwych Czytelników w: „Jako! Chcecie zlikwidować „Kolumnę” ???”

Spieszmy więc z wyjaśnieniem:

„Kolumna Motorowa” w „Sportie” nie jest zjawiskiem chwilowym, jak np. podobny dodatek w jednym z pism sportowych. Nie jest subsydiowana ani przez P. Z. M., ani przez A. P. Jest bowiem wyrazem przekonania Komitetu Redakcyjnego „Sportu”, że wprowadzenie jej było celowe i słuszne. Utwierdza nas w tym przekonaniu popularność, jaką szybko zdobyła sobie nawet wśród sportowców nie posiadających własnych maszyn!

To też nie tylko nie zamierzamy jej likwidować, a przeciwnie staramy się o jak najciekawszy materiał, zwiększamy grono naszych współzawodników zarówno z terenu całej Polski, jak i z zagranicy.

Obecnie jednak, w okresie zimy, prosimy naszych Czytelników o cierpliwość: musimy czasem dać pierwszeństwo sportom zimowym, które niedługo już nie będą nam miejsca uszczuplać!

PIĘKNY PŁON PRACY W ROKU 1946 SEJMIK MOTOCYKLISTÓW ŚLĄSKICH

Warto było ub. niedzieli odżalować kilka godzin czasu i być świadkiem obrad motocyklistów śląskich. Warto było zapoznać się z bilansem pracy organizacyjnej i działalnościami sportowymi tych ludzi, których nie przestraszyły trudne warunki, którzy z entuzjazmem przystąpili do pracy, zaczynając ją od podstaw i, bez groźby, a którzy w światku sportowym Śląska reprezentują dziś poważną organizację, cieszącą się uznaniem wśród sportowców i pełnym poparciem władz!

Mimo trudności komunikacyjnych w zebraniu wzięło udział ponad 60 delegatów klubów i sekcji motocyklowych ze Śląska i z Zagłębia. Do prezydium powołano inż. Krzakowskiego — jako przewodniczącego, oraz Wł. Boratyńskiego i mgr. Pierchalskiego — jako sekretarzy. Po odczytaniu protokołu z zebrania reaktywizacyjnego odbytego w dn. 12 maja r. ub. zabrał głos ob. Wiosna — Rajdowicz — prezes Okręgu Śląsko — Dąbrowskiego PZM, i w krótkich słowach zdał sprawozdanie ogólne z działalności ustępującego Zarządu Zastępcy już przed wojną działacza motocyklowego i w roku ubiegłym nie szczędził trudu nad zorganizowaniem odrodzonego sportu motocyklowego na Śląsku. Okręg Śląsko — Dąbrowski zrzesza dziś 30 klubów i blisko 2000 motocyklistów. Huczynymi oklaskami przyjęto sprawozdanie prezesa podobnie jak sprawozdanie skarbnika.

Unia — Poznań odbyła swe Walne Zebranie. Miniony rok był okresem pięknego rozwoju tego zastępcy wojew. poznańskiego 12 oddziałów i 1200 członków. Oddział w Poznaniu liczy 500 członków.

Woźniakowski Zdzisław („Unia”) — Poznań, który pięknie zaprezentował się na IV Raidzie Tatrzańskim zdobył zasłużone mistrzostwo turystyczne swego klubu na rok 1946.

Zabrski Klub Motocyklowy projektuje w roku b. wiele ciekawych imprez i pragnie zorganizować wyścig szosowy zgłaszając go do eliminacji mistrzostw Polski na rok 1947.

ka — L. Moliciego. Ustępujący zarząd rozpoczął swą pracę z pustką w kasie, nie otrzymał żadnych subsydiów, mimo to pozostawia swym następcom nadwyżkę bilansową ponad 250.000 zł.

Kpt. sport. Okręgu bud. Krusz przedstawił krótko działalność sportową Okręgu. Zorganizowano w r. ub. 25 imprez okregowych i ogólnopolskich, w tym dwie zaliczone do mistrzostw Polski: „Grand Prix” i „Nagroda Jubileuszowa” P. Z. M.

ZAPRAWA ZIMOWA MOTOCYKLISTÓW

Sekcja Motocyklowa W. K. S. Legia w Warszawie zorganizowała dla swych członków zaprawę zimową, zapraszając jednocześnie motocyklistów z innych klubów stolicy. Zaprawa (konieczność jej podkreślaliśmy niejednokrotnie!) odbywa się pod kierunkiem trenera w sali bokserskiej Stadionu Wojska Polskiego, w czwartki o godz. 18-tej.

Śląska” w Katowicach zorg. przez KKM przy współudziale Okręgu, które było pierwszym po wojnie wyścigiem ulicznym w Polsce na wielką skalę i zgromadziło na trasie rekordową liczbę — blisko 100 tys. widzów, oraz „Raid Szlakiem Beskidów” zorg. przez BKM Bielsko i będący po „Raidzie Tatrzańskim” najpoważniejszą imprezą rajdową w Polsce w ub. sezonie. Zawodnicy Śląska zdobyli na „Święcie Motocyklowym Polski” w Warszawie „Nagrode Jubileuszową” P. Z. M. Ślązakom przypadł 1 tytuł Mistrza Polski na rok 1946 i 1 vice mistrzowski w kat. wyścigowej, oraz dwa vicemistrzowskie w kat. sportowej.

Szef propagandy Okręgu — podobnie jak przybyli uprzednio przedstawiciele prasy śląskiej, — powitany został oklaskami. Nie dziwnego, bo prasa Śląska chętnie używa swych łamów motocyklom i żywo interesuje się ich poczynaniami. W ciągu ub. roku w pismach śląskich ukazało się 401 wzmianek i artykułów o sporcie motocyklowym, z tego 276 było opracowanymi przez Referat Prasowy Okręgu. Opracowano również 91 artykułów i notatek dla prasy ogólnopolskiej. Przeprowadzono kilka transmisji radiowych, fragmenty ciekawych zawodów były filmowane. W stadium organizacji jest specjalny kurs motorowy dla dziennikarzy — sprawozdawców sportowych.

Wreszcie ostatnie sprawozdanie złożyła Komisja Rewizyjna stawiając wniosek o udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi — przyjęty jednogłośnie.

Gem. Plk

30. III PIASZ GLIWICE otwiera tegoroczny Sezon motorowy na Śląsku

Gliwice. Nowy Zarząd Sekcji Motorowej KSM „Piaś” wystartował w dniu 15. 2. br. z imprezą, która dała dochód do kasy klubu 15.000 zł. Od dnia 17. 2. br. prowadzono bezpłatny kurs dla amatorów sportu motocyklowego. Na kurs uczęszczało 68 słuchaczy. Wykłady prowadził kapitan sportowy sekcji Edward Langier. Obecny zarząd przystąpił energicznie do uporządkowania spraw organizacyjnych.

W dniu 30. 3. br. rozpoczynamy sezon motorowy wspólną uroczystością klubów motocyklowych w Gliwicach. Program uroczystości otwarcia sezonu w dniu 30. 3. br. godz. 9-ta Zbiórka motocyklistów

* 16 marca br. zbiorą się motocykliści KS Lechia — Poznań na swym Walnym Zgromadzeniu, celem wysłuchania sprawozdań i wybrania nowych władz kierownictwa.

* Większość klubów PZM-Okręgu Poznańskiego, pomimo licznych interwencji nie nadesłała kapitanowi sportowemu sprawozdań z organizowanych imprez, co uniemożliwiło mu należyte zobrazowanie działalności na swoim terenie. Opieszałość taką należy ostro napiętnować a w przyszłości nie cofnąć się przed karami.

* Edward Langer („Piaś” — Gliwice) jeden z najlepszych „dirt — trackowców” w Polsce zdobył wyścigową „Velocette” 350 cm mod. KTT i przerabia ją na maszynę żużlową. Będzie on poważnym konkurentem dla Bruna, Jankowskiego, Bonina, Wiecka i Kaźmierczaka!

* Również i Sędzimir TKM — Zakopane ma nową maszynę; kupił on NSU 250 cm, zaopatrzyl ją w opony przeciwnieślne i trenuje zawzięcie od rana aż do zmierzchu!

* Jerzy Jankowski („Silesia”) — Katowice, który już przed wojną opatentował wraz z Krzysztofem Rościszewskim (AZS — Gliwice) własne rozwiązanie automatu do przełącznika biegów, opracowuje obecnie specjalne rozwiązanie konstrukcyjne trójkolowca i zamierza również zgłosić je w Urzędzie Patentowym.

* Motocykliści poszukują obecnie z zapaleniem szybkich maszyn. Wiedzą o takiej maszynie obiegają lotem błyskawicy cały świat motocyklowy. Ostatnio zelektryzowała wszystkich wiadomość o wyścigowej AJS 500 cm. w Rychbachu. Muszę się tu zastrzec, wobec krążących pogłosek, że nieprawdą jest, jakoby miał wyścigować BMW po Niemcu Meyerze, na której wygrał on T.T. w roku 1939, natomiast prawdą jest, że bardzo chciałbym być jej właścicielem...

* Michał Nahorski (PKM — Warszawa) zamierza startować w tym roku w klasie do 250 cm. Ma już pozwolenie „władzy najwyższej”, t. zn. własnej żony (wielkiej zresztą entuzjastki sportu motocyklowego) i szuka obecnie odpowiednio szybkiej maszyny, bo jak wiadomo nie lubi jeździć pomału...

* Jeden ze starszych motocyklistów w Polsce i czynny przed wojną organizator sportu motocyklowego na terenie Starachowic — inż. Jerzy Sarnowicz opracował b. ciekawy projekt motocykla 125 cm., w którym wyeliminowana została rama, jako osobny element.

* Obok pieciu braci Nowackich (Motoklub — Rawicz) posiada Okręg Poznański PZM trzech braci — motocyklistów Klimasyków („Unia”) — Poznań: Romana, Mariana i Feliksa. Ten ostatni zdobył mistrzostwo sportowe „Unii” na rok 1946.

* Wśród zawodników wyścigowych bardzo popularny jest mechanik Franciszka Nowackiego — Kukfisz, ochrzczony przez motocyklistów „Lade pumpa” (od swego ulubionego powiedzenia. Kukfisz był przed wojną mechanikiem niezłą tego już doskonale wyścigowca poznańskiego Alfreda Weyla, a następnie Jerzego Mielocha.

* Jerzy Mieloch dokonał generalnego przeglądu swej wyścigowej DKW 350 cm., znanej doskonale wszystkim sympatykom sportu motocyklowego w Polsce. Silnik DKW jest w idealnym stanie, nie wykazuje żadnych luzów, słowem Mieloch i w tym roku będzie groźny dla wszystkich swoich konkurentów!

Sezon motorowy na Śląsku

W Gliwicach ul. Marcina Strzody 24.

godz. 10-ta Msza św., w kościele Św. Barbary w Gliwicach, po mszy Św. poświęcenie motocykli i błogosławieństwo dla motocyklistów.

godz. 11-ta Obiad propagandowy przez Gliwice, Zabrze, Bytom, Chorzów, Katowice — powrót przez Międzybóże do Gliwic.

godz. 15-ta Wspólny obiad w restauracji „Polonia” w Gliwicach.

Zapraszamy wszystkich motocyklistów na otwarcie sezonu motocyklowego w dniu 30. 3. br. organizowanego przez KSM „Piaś” i AZS.

Poza pracami organizacyjnymi członkowie szukają się do sezonu motorowego w którym KSM „Piaś” zrobi niejedną niespodziankę.

Oprócz wyścigowych DKW 250 cm klub dysponuje kilkoma maszynami szosowymi i kilkoma maszynami przystosowanymi do jazdy na torze żużlowym.

Zebrania członków odbywają się w pierwszą i trzecią środę każdego miesiąca od godz. 19-tej do godz. 21-tej, zebrania zarządu w każdą środę od godz. 17-tej do 19-tej.

Podajemy adres dla korespondencji KSM „Piaś” Sekcja Motorowa — Gliwice, ul. Stalina 39, I. p. m. 3. tel. 25-05.

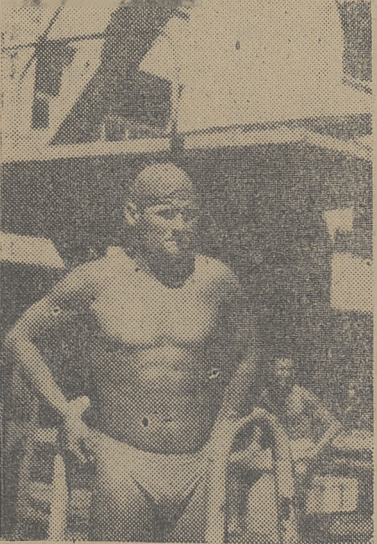
PŁYWACY PATRZĄ NA BYTOM

I-SZE ZIMOWE POWOJENNE MISTRZOSTWA PŁYWACKIE POLSKI
ZAPOWIADAJĄ SIĘ REWELACYJNIE
CO BĘDZIE Z „KLAUZULĄ” PZP?

PRZED BATALIĄ PŁYWAOKÓW

Bytom. Już od kilku tygodni w kołach pływackich nie mówi się o niczym innym jak tylko o zbliżających się zimowych mistrzostwach pływackich Polski.

Tegoroczne mistrzostwa w Bytomiu zapowiadają się niezwykle ciekawie. Wyrównany niezwykle po-

Ramola, czterokrotny mistrz Polski (na 100, 200, 400 i 1500 mtr. stylem dowolnym).

złom zawodników we wszystkich niemal konkurencjach sprawia, że nawet ci którzy legitymują się najlepszymi wynikami osiągniętymi w zimie br. i znajdujący się na czele naszych tabel 10 najlepszych nie mogą być w 100 % typowani na zwycięzców i mistrzów.

Czy może ktoś np. zaręczyć, że Ramola który jest obecnie najlepszym cawlistą wygra 100, 200 i 400 mtr. w stylu dowolnym? Ma on istotnie największe szanse na zdobycie pierwszych miejsc ale... W biegu na 100 mtr., Słazakowi nie wiele ustępuje Pomorzanie Marchlewski który przegrał z nim wprawdzie w Gdyni ale nie zrezygnował z możliwości rewanżu. Szanse obydwu są równe z tym że Ramola ma pewien handicap w postaci znajomości i przyzwyczajenia się do długości torów pływackich bytomskiej Bardzo groźnym przeciwnikiem tak dla Ramoli jak i dla Marchlewskiego będzie w tej konkurencji lo dzianin Cieślak, jedyny w tym sezonie „pogromca” Ramoli. Na dalsze trzy punktowane miejsca, czwartą, piątą i szóstą, mamy co najmniej dziesięciu kandydatów (Zguda, Ma nowski, Noga, Dzień i t.d.) ponie waż wyścig ten, jako najbardziej popularny jest liczbowo najsilniej obsadzony.

W BIEGU NA 200 METRÓW: Ramola powinien bez zbytniego wysiłku bronić tytułu. Czasu jego daleko odbiegają od reszty konkurentów. O drugie miejsce rozegra się zacięta walka pomiędzy Czuperskim, Marchlewskim i Kalużą. Nie wiadomo czy Dzień, który jest obec-

Jarecki w akcji — demonstruje własny styl motylkowy, który jest jego najsilniejszą bronią.

nie nieszczerze przygotowany (brak hali krytej) będzie mógł nawrócić równocześnie walkę z faworytami i czy w ogóle będzie startował.

NA 400 METRÓW: Ramola będzie bardziej bezkonkurencyjny niż w biegu na 200 mtr. O ile fantastyczne wieści dochodzące z Giszowca o Strzyżiku, który podobno 400 metrów odłóża w 5.40,0, a setkę w 1.08,0 odpowiadają prawdzie, to będzie on groźnym przeciwnikiem wicemistrza Polski Czuperskiego. W każdym razie bieg 400 metrów będzie słabiej obsadzony niż inne konkurencje.

W stylu klasycznym na 100 mtr. najlepszy czas uzyskał w tym sezonie Brzozowski (Warszawa).

Ostatnio jednak wyniki jego uległy pogorszeniu. Tak samo przedstawia się sprawa z mistrzem Polski Jareckim, który w Poznaniu uległ aż trzem pływakom, a mianowicie Zmizdińskiemu z Warty, Krauzemu i Szoltysikowi.

Kto będzie mistrzem, trudno przewidzieć. Zarówno Jarecki, jak i Brzozowski, Szoltysik, Langer, Kiecka i Zmizdiński są kandydatami do tytułu.

W biegu na 200 metrów, najpopularniejszymi kandydatami są Sz-

Piotr Zemyr (Polonia Bytom) należy do najpopularniejszych i najlepszych pływaków Polski w stylu grzbietowym.

czek z Pogoni, Kowalski z Wisły, Iwanowski z Wrocławia, a dalej setkarze Jarecki, Krauze i Szoltysik. Z warszawskich zawodników do finału mogą się zakwalifikować Szczytko i Kwiatek.

Z wznakowców największe szanse ma obecnie młody Was z Pogoni, który na każdych zawodach pływa regularnie pomiędzy 1.16.0 i 1.18.0. Poważnym jego konkurentem jest mistrz Polski Zemyr. O dalsze miejsce walka powinna się rozegrać pomiędzy doskonałymi warciarzami Owczarczakiem i Bronkiem Rataj-

czakiem oraz Kowalskim z Cracovii i Langerem z Piasta gliwickiego. O wejście do finału zacięcie walczyć będzie Choma i Sybilski.

Na 200 metrów stylem klasycznym Wójcicka będzie się starała obronić tytuł mistrzyni Polski.

DUŻA POPRAWA WSRÓD PAN

Notoryczny brak cawlistek jak panował na każdym powojennych zawodach, nie będzie miał w nadchodzących zawodach miejsca. W biegach stylem dowolnym stanie tym razem na starcie doborowa stawka zawodniczek i walki pomiędzy nimi będą niezwykle wyrównane.

Niewiadomo czy będzie startowała mistrzyni sezonu letniego Dawidowiczówna, która ostatnio przebywała w Wiedniu. Szanse jej na 100 metrów pozostają chwilowo nadal jeszcze te same jak w roku ubiegłym, ale w biegu na 400 metrów musiałaby już uznać wyższość swoich koleżanek ze Śląska.

Do finału wejdą prawdopodobnie 4 zawodniczki Śląska, Madejówna, Liszkówna, Niedziółna i Szymtowa, oraz Florczykówna z Wisły i Roberówna z Warszawy. Groźna sprinterka — jest także Garzyńska z Cracovii.

Na 400 metrów walka o pierwszeństwo rozegra się pomiędzy Liszkówną i Madejówną.

W stylu na wznak Szelągiewiczówna ma najwięcej danych do zwycięstwa. Długa hala sprzyja jej nie opanowanym nawrotom. Zagrozić jej może Kokotówna, która w ostatnich dniach zaczęła pilnie trenować. Niemniej dobrą zawodniczką jest 14-letnia Szymkówna z Biel ska, brak jej jednak odpowiedniego treningu. Poziom pozostających zawodniczek jest słabszy niż w innych konkurencjach.

W stylu klasycznym dotychczasowym faworytkom, mistrzyni Polski Wójcickiej i wicemistrzyni Niestrojównie przybyła nowa przeciwniczka, która uzyskuje czasy lepsze od nich, Hulokówna z Gliwic. Kto wygra, trudno osądzić, stawiamy jednak raczej na Hulokówną.

Konkurentkami zawodniczek Śląska będą poznanianki z „Sanu” Miklasówna i Szulcówna. Są to młode zawodniczki i ewentualność niespodzianki nie jest wykluczona.

SZTAFETY ZADECYDUJĄ O PUNKTACJI OGÓLNEJ

O zwycięstwie zespołowym nie decydują jednak wyłącznie biegi indywidualne, ale również w decydującej mierze i sztafety.

Sztafeta 4 x 200 mtr. dow. przedstawia wszystkim klubom ciężkie zadanie. Czterech dobrych cawlistów jest trudno znaleźć w jednym klubie „Polonia” bytomska jest w tym szczęśliwym położeniu, że ma

Szymtowa uzyskała piękny wynik na 100 metrów stylem dowolnym 1.29.0.

aż pięciu dobrych średniodystansowców (Ramola, Papes, Zemyr i Gadzikiewicz, rez. Królik) Sztafeta „Pogoni” i „Elektryczności” jest już słabsza, „Warta” ma także trudności z zewartym cawlistą. „Cracovia” wychowała sobie dobrego średniodystansowca Kornackiego, ale brak jej znowu będzie prof. Kota, który prawdopodobnie startował nie będzie.

Mistrz Polski w skokach z wieży Skorupka.

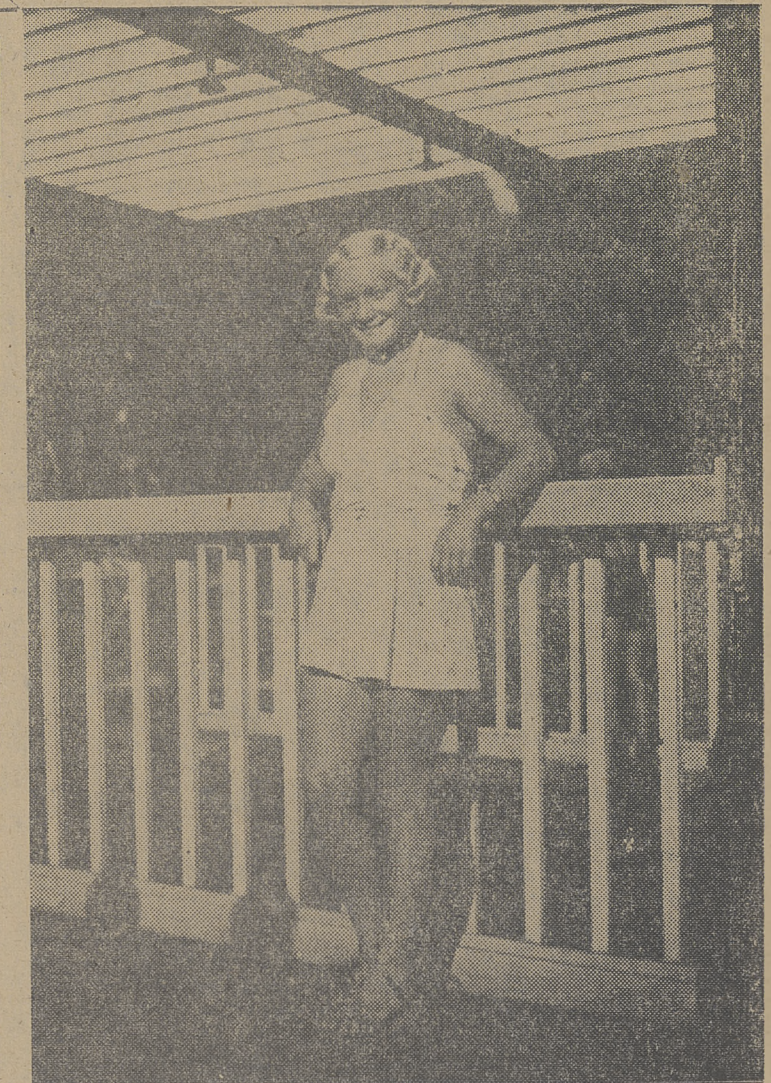
POKAŻ MI
SWĄ KLATKĘ PIERSIOWĄ
POWIEM CI JAKI SPORT UPRAWIASZ

W każdej gałęzi sportu spotykamy sportowców, którzy są wspaniale lub też niepozornie zbudowani. Nie ulega jednak wątpliwości że każdy sport ma pewne ściśle znaczenie w rozwoju poszczególnych organów.

Wiemy o tym, że przez racjonalny trening możemy zwiększyć naszą wytrzymałość siły oraz wydajność naszych mięśni. Ale poza mięśniami, których wzrost i siłę widzi my przekonująco na własne oczy i które dobrze odczuwamy, zwiększa się także wydajność organów wewnętrznych, serca i płuc.

Do jakiego stopnia pływanie rozwija płuca i klatkę piersiową człowieka daje obraz poniżej podana tabela:

Przeciętna, normalna pojemność bardzo dobrze zbudowanego czło-

Rekordzistka Polski w stylu na wznak Banaszewska należy do najambitniejszych zawodniczek jakie pływały na basenach Polski. Wtajemniczeni twierdzą, że Banaszewska ujrzymy na mistrzostwach w Bytomiu.

Zacięta walka rozegra się między „Wartą”, „Polonią”, „Elektrycznością”, „Pogonią” i „Filmowcem” w sztafecie 3 x 100 metrów stylem zmiennym. Ambicja zawodników rozstrzygnie, kto w tej sztafecie wygra — szanse są wyrównane.

Która drużyna zwycięży w punktacji ogólnej?

Wśród pań prawdopodobnie „Piaś” gliwicki, przed Cracovią i Pogonią.

Kto zwycięży w punktacji ogólnej panów... to należy od PZP. Jeżeli PZP rozstrzygnie, że klaw-

Hulokówna z Piasta gliwickiego uzyskała w tym sezonie najlepsze wyniki w stylu klasycznym.

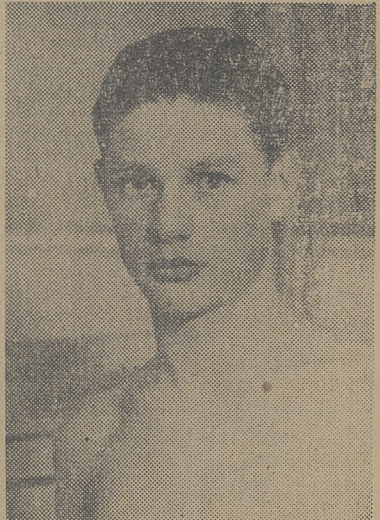
zula dotycząca uzyskania minimów obowiązywać będzie w mistrzostwach, to zwyciężyć może jedynie jeden z klubów Śląskich: Polonia albo Pogoń. Gdyby jednak klawzulę tę anulowano, to wielkie szanse

będzie miała Warta poznańska, Elektryczność oraz Cracovia.

Liszkówna, jedna z najlepszych cawlistek Polski, specjalistka na dystansie 400 metrów stylem dowolnym.

Skoczków klasy mistrzowskiej, mieliśmy w ubiegłym sezonie mało. Obecnie do czołówek Bredlich, Skrupka i Kłapacz doszedł jeszcze Witkowski z Łodzi.

Jan Strzyżyk z Giszowca był w roku 1939 rewelacją sportu pływackiego. W pływaniu na 400 metrów stylem dowolnym uzyskał on czas 5.37.2. Obecnie powrócił do kraju i będzie startował w mistrzostwach Polski w Bytomiu.

★ Pływacy poznańscy mają trudności z halą. Hala jest piękna, ale bez kokuś nadaje się najwyżej na kryty tor łyżwiarski.

— Szkoda że nie mieszkamy na Śląsku — wzdychają Poznaniacy, bo nie wiesz że... w Siemianowicach hala pływacka jest również nieczynna z braku kokuś a w Białymostku z powodu nieopalenia hali popękaly rury i remont będzie prawdopodobnie kosztował tyle ile kosztuje wybudowanie nowej pływalni.

★ W Zabrzu zostaje zorganizowane dwie nowe sekcje pływackie: Hutla - Zabrze i Zjednoczeni.

Poznań, dnia 28 lutego 1947,

Naczelny Redaktor „Sportu” ob. Bagier

Katowice, ul. Sobieskiego 11.

Zarząd Polskiego Związku Pływackiego składa na ręce W Pana najserdeczniejsze podziękowanie dla Komitetu Redakcyjnego „Sportu” za okazanie szczerzej sympatii i poparcia idei rozwoju sportu pływackiego na łamach tak poczytnego pisma.

W uznaniu szczerzej współpracy z PZP zapewniamy W Pana, że najświeższe wiadomości z dziedziny sportu pływackiego przesyłać będziemy na adres redakcji, a o życzeniach dla PZP Naczelnego Redaktora nieomieszkamy zamieścić w najbliższym naszym komunikacie słowa pełnego uznania i podziękowania w imieniu pływaków całej Rzeczypospolitej.

Komunikując o powyższym prosimy darzyć nas nadal swoim poparciem za co zgóry serdecznie dziękujemy i pozostajemy

ze sportowym pozdrowieniem
Za Zarząd

Górczewski
sekretarz

dyr. M. Wtorkowski
prezes

GLIWICE ZASTĘPUJĄ RIWIERĘ

TENISIŚCI PRZYGOTOWUJĄ SIĘ DO TEGOROCZNEGO SEZONU LETNIEGO

Mistrzostwa zimowe Polski prawdopodobnie nie odbędą się

Gliwice. Podawaliśmy w ub. poniedziałek że obóz treningowy dla naszych czołowych tenisistów który trwał dwa tygodnie został zakończony.

Jak się obecnie naocznie przekonaliśmy w Gliwicach nie było jednak żadnego obozu w pełnym tego słowa znaczeniu natomiast od miesiąca bawili zupełnie prywatnie w gościnie u swych znajomych Jędrzejowska Jadwiga, Olejniszyn, Skonecki, Hebda a ponadto z miejscowych zawodników trenowali Polawska, Kołcz i Wojciechowski dwukrotnie przyjechali na „godzinę” z Katowic Bratek i Koneczak.

W chwili obecnej trenuje jeszcze z zapalem tylko Hebda i miejscowi tenisisci. Jędrzejowska, Skonecki i Olejniszyn mają znów przyjechać do Gliwic około 15 bm.

Jędrzejowska pierwsza przekonała się że kort gliwicki jest b. dobrym i jednym tego rodzaju w Polsce.

Kryty kort warszawski jest kortem drewnianym, kort krakowski jest nie wykończony.

W Gliwicach istnieje prawdziwy kort ziemny z nawierzchnią entout ca o wybiegach tylnych zupełnie normalnych 5,5 z jednej strony i 6,5 mtr. z drugiej. Oświetlenie wieczorne 11000 watt. Ogrzewanie 2 piece koksove. (Nawierzchnia doskonale zdała egzamin w okresie największych mrozów i tenisisci grali na nim kiedy mroz na dobrze wynosił 25 stopni — temperatura na hali wynosiła wówczas 0 stopni).

Za Jadzia dopiero a raczej po jej listach zachęcających do treningu Gliwicach przyjechała tam reszta tenisistów.

Jeżeli chodzi o zawodników to Jędrzejowska wykazała że znajduje się naprawdę w nadzwyczajnej formie. Uderzenie z prawej jest bardzo regularne serwis nadzwyczaj precyzyjny i silny kondycja fizyczna doskonała. Dobrze było by naprawę gdyby sprawdzić można formę naszej mistrzyni na arenie międzynarodowej.

Forma Skoneckiego mimo przerwy zifnowej utrzymuje się mniej więcej na poziomie roku ubiegłego. Mistrz Polski musi bezwzględnie po pracować nad swoim serwisem który w warunkach zagranicznych nie ma w ogóle żadnej wartości.

Hebda jak już zaznaczyliśmy trenuje bardzo pilnie ale za krótko je szcze aby można co konkretnego o jego formie powiedzieć. Niewątpliwie będzie on chciał w tegorocznym sezonie letnim udowodnić że w tenisie polskim nie powiedział jeszcze swego ostatniego słowa.

Z pozostałych tenisistów największe postępy zrobił Olejniszyn i Polawska. Co najmniej dziwnym wydaje się stanowisko kierownictwa katowickiej Pogoni, która nie może wpłynąć na takich zawodników jak Koneczak, Chytrowski i Bratek aby znaleźli przynajmniej kilka godzin w tygodniu i zjawili się na treningach w Gliwicach.

Dobrze byłoby gdyby Polski Zwią

zek Tenisowy zorganizował w Gliwicach obozy oficjalne (nie prywatne) zarówno dla seniorów jak i juniorów. Jak się dowiadujemy w tym celu podjęte zostały już pewne kroki. Chodzi tylko o decyzję PUFW i jak zwykle o pieniądze.

W tym wypadku będzie możliwe tylko zorganizowanie mistrzostw zimowych Polski w tenisie ponieważ gliwicki Piast nie posiada pomieszczenia na hali dla widzów na skutek czego cała impreza byłaby zdecydowanie deficytowa i wskutek tego o mistrzostwach na razie cicho.

~~~~~

POPYT NA SZKOTÓW

W POŁUDNIOWEJ AFRYCE

Capetown. (obsł. wł.) Szereg klubów Ligi Transwaljskiej zwróciło się do czołowych piłkarzy Szkocji z lukratywnymi propozycjami przejścia do ligowych drużyn południowo-afrykańskich.

Doskonali napastnik Clyde Beaton oraz Nicholl (St. Mirren) i Campbell (Dumbarton) przyjęli oferty i w przyszłym sezonie będą grać w Południowej Afryce.

CZY POWSTANIE W POLSCE ? LIGA BOKSERSKA ?

Obecny system mistrzostw drużynowych Polski nie zdał egzaminu

Poznań. W roku bieżącym po raz pierwszy w historii drużynowych bokserskich mistrzostw Polski uczestniczy w nich 14 mistrzów okręgowych podzielonych na dwie grupy. — Za wyjątkiem Poznania wszystkie okręgi reprezentowane są przez jeden klub, stolica Wielkopolski przez dwa: HCP oraz obrońcę tytułu Wartę.

Już podczas losowania mistrzostw kilku działaczy podniosło głosy że zbyt wielka ilość drużyn, biorących udział w rozgrywkach wpłynąć może niekorzystnie na ich przebieg. — PZB nie chciał wtedy zgodzić się na wyeliminowanie przedstawicieli szesnastu okręgów, słusznie uważając że krok ten mógłby być źle przyjęty i rozumiany przez opinię sportową.

Nie trudno już dzisiaj stwierdzić że obecny system mistrzostw nie zdał egzaminu. Na większości zawodników widać przemęczenie. Zbyt dalekie są w wielu wypadkach wyjazdy, które jeszcze w tym roku odbywają się w fatalnych warunkach atmosferycznych. Poszczególne OZB na skutek startu w mistrzostwach drużynowych swych najlepszych pięściarzy nie mogą znaleźć wolnych terminów na spotkania międzyokręgowe czy międzynarodowe.

40-LETNIA WOJNA O OFF-SIDE

Trick Mac Crackena spowodował odwieczny spór w futbolu

FINAŁ PUCHARU WYGRANY PRZEZ POMYLKĘ DWÓCH SĘDZIÓW MIAŁO SĘDZIOWAĆ MECZE PIŁKARSKIE

Świat piłkarski. Świat graczy, widzów i sędziów rozpoczyna znowu po 20 latach przerwy dyskusję nad sprawą off-side'u. Dla wielu jest off-side „kamieniem obrazy”, który należy jak najrybiej usunąć z reguł gry, powracając tym samym do „błogosławionego” ich zdaniem okresu, kiedy to nie znano tego wynalazku. Inni znów bardziej ortodoksyjnie nastawieni bronią off-side'u jako istotnej zasady, na której opiera się nowoczesny futbol.

Dyskusja rozpała się, padają co raz to nowe argumenty i sprawa off-side'u wedle wszelkiego prawdopodobieństwa będzie tym czynnikiem, który zelektryzuje i dostojnych liderów Międzynarodowej Federacji Piłkarskiej na jej bliskim już pełnym posiedzeniu.

„NIEOGRANICZONY” OFF-SIDE

Tak to było już zawsze z off-sidem. Nie pierwszy to spór i chyba nie ostatni. Nie tak dawno jeszcze na tle off-side'u powstał w jego ojczyźnie w Anglii poważny konflikt, w rezultacie którego toczyła się na boiskach i w klubach brytyjskich 40-letnia wojna zwolenników i przeciwników reguły. W pewnym jej okresie „pochowy off-side” tak skomplikował sytuację, że inne nie zaczęły się, a „święte” prawa futbolu poddawano ostrej krytyce i niewiadomym było, gdzie raz rozpoczęła reforma wreszcie się zatrzyma.

Nie uprzedzamy jednak wypadków, a raczej cofniemy się do „zamiernych” czasów, gdy nieograniczony off-side stanowił nowość na boiskach brytyjskich.

„DIABELEK W BUTELCE”

Przysłowiowym „diabełkiem w butelce”, który podpałił „bezczęprochem” był Billy Mac Cracken. Najlepszy w latach 1906 — 1911 obrońca irlandzki i świetny gracz New Castle United. Mac Cracken, biorąc za punkt centralny własnie wprowadzoną zasadę nieograniczonego off-side'u wypracował dla obrony swej drużyny niezawodny system t. zw. off-side'owskich pułapek.

Sprytny Irlandczyk doprowadził w latach 1917 — 1918 system ten do prawdziwego mistrzostwa. Korzystając z nieuwagi przeciwników zajętych prowadzeniem piłki na bramkę, Mac Cracken potrafił prześlizgnąć się naprzód, zamiast stać na pozycji podbramkowej i w chwili największego nasilenia ataku, rozległ się jego gromki głos: „Panie sędzio, off-side!” — Okrzyk zwykle wytrącał z równowagi napastników, a sędzia zdecydowanie gwizdał, stopując atak.

Publiczność była oburzona na to, co przesyłała historia futbolu, jako „off-side trick” i miała za złe Irlandczykowi, że „psuje grę”. Poszkodowani odmawiali mu miłośnika sportowca — gentelmana, ale faktem jest, że triumfy New Ca-

stle opierały się w dużej mierze na przewrotnych metodach Crackena.

STOP! OFF-SIDE!

Zaraz po wojnie światowej „system” Irlandczyka znalazł bardzo wielu naśladowców. Trick zaczęli stosować wszyscy. W r. 1924 off-side królował na boiskach Anglii. Na meczu Everton — West Ham United, a nie był to wypadek wyjątkowy, naliczono „tylko” 41 off-side'owych trików. Praktycznie każdy poważniejszy atak kończył się... gwizdkiem sędziego: „Stop! off-side!”

F. A. musiała działać i działała szybko. Powołano specjalną komisję reformy off-side'u i zorganizowano mecz eksperymentalny w Highbury między teamem zawodowców i amatorów. Przez 45 minut gra toczyła się według pierwotnych reguł off-side'u, rozciągającego się praktycznie daleko za linię pola karnego. Przez drugą połowę grano z off-sidem ograniczonym do obecnych rozmiarów.

ANARCHIA

W pierwszym sezonie „nowego porządku” zamieszanie, wywołane off-sidem przybrało rozmiary anarchii, odbijając się na grze drużyn. Nie rzadkimi były wyniki dwucyfrowe: Aston Villa pokonała Burnley 10:0, New Castle rozgromił Arsenal 7:0. Często wynik brzmiał 8:8, 5:5 itp. Prostu jedne drużyny umiały dostosować się do nowego systemu, drugie, przyzwyczajone do dawnego, nie mogły dać sobie rady z charakterystyczną konsekwencją reformy w postaci nagłych i szybkich dalekich wypadów przeciwnika pod swoją bramkę.

Wiele drużyn, zupełnie zdezorientowanych przesuwano środkowego napastnika do obrony (!), kłóceno się o każdą bramkę i wreszcie ogólne odium zwróciło się na bogu ducha winnych sędziów, którym zarzucano, że nie mogą nadać za nowym systemem, że ruszają się jak w mazi, są świadkami ataków z odległości 200 i więcej me-

trów i nie mogą decydować, czy off-side był, czy nie.

KOZIOŁ OFIARNY

Ciągle spory i awantury na boiskach skłoniły F. A. do rozpatrzenia nowych reform. Opinia sportowa domagała się przede wszystkim zmiany systemu uszeregowania, jako przestarzałego. Co raz częściej słyszano się głosy o wprowadzeniu dwóch sędziów, z których każdy byłby najwyższym arbitrem na swojej połowie boiska. Niektóre kluby, jak np. Southport bez oglądania się na F. A. przyjęły system dwóch sędziów, a pierwsze udane próby wzmocniły pozycję „rewolucjonistów”. Opór konserwatyistów piłkarskich był jednak bardzo silny, aż nagle nastąpiło coś, co zdawałoby się przeważać szale na korzyść pierwszych, coś, co przekonało nawet najzaciętszych wrogów „nowinek” piłkarskich, że podwójne sędziowanie to wcale do bry wynalazek.

Po 90 minutach F. A. zdecydował się na pozostawienie off-side'u w stanie uszczuplonym i teraz dopiero zaczęła się tragedia.

FINAŁOWY SKANDAL

Tym punktem zwrotnym był nie szczęśliwy mecz finałowy o Puchar Anglii w r. 1932. Grały ze sobą wobec 130.000 widzów Arsenal i New Castle w Wembley. Trzeba pamiętać, że finał Pucharu jest dla Anglików nie tylko emocjonującą rozgrywką, ale pokazem nie nagannej, najdoskonalszej gry piłki nożnej, na co składa się zgodnie nie dżentelmeńska gra piłkarzy, nienaganne zachowanie się publiczności i niezawodność i pewność decyzji sędziego, poprostu t. zw. fair play.

Już w pierwszych minutach gry napastnik Arsenalu John zdobył bramkę. Wyglądało prawie pewnie, że Arsenal odniesie zwycięstwo, gdy na 6 minut przed zmianą Richardson z New Castle przebrał się przez prawą obronę Arsenalu i dobiegłszy do piłki, znajdując się na linii końcowej w środku między bramką a cornerem podał jakimś fantastycznym piruetem piłkę do Allena na pole karne, który wpakował piłkę do siatki Arsenalu. Najdziwniejszym zaś było zachowanie się obrońcy Arsenalu Hapgooda, który choć znalazł się w krytycznym momencie tuż koło Richardona nie próbował na wet odebrać mu piłki.

Sprawa wyjaśniła się szybko. Oto piłka w chwili, gdy Richardson dotknął jej, była już poza boiskiem. Dlatego Hapgood nie uważał za potrzebne interweniować, a drugi obrońca Arsenalu również był kompletnie zaskoczony, że gra idzie dalej. Sędzia jednak, który nie mógł nadać, dotarł zaledwie na odległość 20 metrów od linii końcowej, nie widział dokładnie położenia piłki, uznał strzał Allana. Fotografie wykazały wyraźnie, że sędzia pomylił się, ale ta pomyłka wydarła pewne zwycięstwo Arsenalowi.

NIESPODZIANKA

„Zwolennicy podwójnego sędziowania mieli teraz potężny argument. Nawet szara Eminencja futbolu brytyjskiego Sutcliffe oświadczył ironicznie: „Jeden sędzia musiałby przy obecnym tempie gry przeżyć po boisku „Niebieskim Ptakiem Campbella”.

Systemu „dwóch sędziów” próbowano również w tym czasie na Kontynencie, we Francji, Włoszech i Austrii. Ale wszyscy, czekali, mimo dobrych rezultatów na to, by przemówiła „Roma” piłkarska — W. Brytania.

I wtedy nastąpiła największa niespodzianka. Gdy Zarząd Ligi zwrócił się do klubów I i II Ligi o wprowadzenie systemu „dwóch sędziów” tytułem próby na rok, wrodzona Anglikom niechęć do zmian, przywiązanie do tradycji i brak piłkarskiej „fantazji” podkopywały wyniki głosowania: 18 klubów za, 31 przeciw.

Sprawa na tym pozornie zakończyła się. Ale spór, spowodowany 40 lat temu off-side'owym trikiem Billa Mac Crackena odżywa przy każdej sposobności i będzie trwał chyba tak długo, jak długo będzie istniała piłka nożna.

UWAGA TRENERZY!!!

Bielszowice. Który z byłych lub czynnych obecnie jeszcze graczy ex ligowych klubów piłkarskich ew. piłkarz mający odpowiednie wiadomości i doświadczenie trenerskie podjąłby się trenowania RKS ZGODA BIELSZOWICE. Zgłoszenia na adres: Janowski, Bielszowice, pow. Katowice, ul. Kokota 128.

ZA KULISAMI WALKI O MISTRZOSTWO ŚWIATA

CHCE WCIAGNAC WOODCOCKA MIKE JACOBS W PUŁAPKĘ WOODCOCKA

CHAMPION BRYTYJSKI POWINIEN WALCZYĆ Z LOUISEM DOPIERO ZA ROK

New York. Znany amerykański pisarz sportowy Frank Graham z „American Journal” w ogólnych słowach ujawnia plan pewnego rodzaju spisku, jaki czołowi menażerowie Ameryki ukuli przeciw Bruce Woodcockowi.

Menażerem USA, którzy chcą jak najdłużej utrzymać tytuł mistrzowski w Ameryce ze zrozumieli finansowych względów, zależy na tym by spotkanie między Joe Louism, a Bruce Woodcockiem po przypuszczalnym zwycięstwie tego ostatniego nad Baksim, odbyło się możliwie najrybniej. Bokserzy fachowcy w USA dają bowiem Woodcockowi w najbliższych 6 miesiącach tylko 10 szans na 100 w walce przeciw „czarnemu bombardierowi”. Natomiast w miarę upływu czasu szanse te będą wznosić na korzyść championa brytyjskiego.

W związku z tym Frank Graham jako jedyny amerykański działacz sportowy wprost zaleca Woodcockowi nie przyjmować wyzwania ze strony Louisa w bieżącym roku. Graham pisze otwarcie, że finansowo walka z Louism opłaci się Woodcockowi, zwłaszcza, że menażerowie amerykańscy, chcąc go skłonić do spotkania ofiarują mu z góry bardzo pomyślne warunki. Woodcock ma przed sobą wybór: albo kilkadziesiąt tysięcy funtów za walkę z Louism i pewną klęskę, albo umiarkowane zarob-

ki, mniej efektowne spotkania i szanse zdobycia tytułu mistrza w r. 1948.

Rok bieżący powinien Woodcock poświęcić na specjalny trening i szereg walk przygotowawczych. — W identyczny sposób przed 12 laty opiekunowie Louisa przygotowywali go do poważnych walk o tytuł mistrzowski. Woodcock zdaniem Grahama może nawet wyjechać w bieżącym roku do Stanów, ale pod żadnym warunkiem nie ulec ponętym propozycjom i powinien walczyć z każdym, z wyjątkiem Joe Louisa.

Jeżeli Woodcock postąpi inaczej, to jeszcze w tym roku zejść z wielkiej sceny bokserskiej na zawsze i „biała nadzieja” boksu, której szuka się od 10 lat prysznie, utwierdzając na długie lata supremację czarnego mistrza.

Rozsądną opinię Grahama podziela menażer Woodcocka Tom Hurst, który bardzo niechętnie ustosunkowuje się do propozycji Jacobsa i Louisa, zalecając swemu pupilowi raczej sprawienie zawodu swym zwolennikom kontynentalnym, niż ryzykowanie katastrofy w Madison Square.

ZNALAZŁ SIĘ „ADWOKAT DJABELSKI” NIEMCÓW

Mgr. Ferris chce ich zaprosić na Olimpiadę

Nowy Jork. (obsł. wł.) Zwracaliśmy już uwagę na zakulisowe machinacje wpływowych kół na Zachodzie, które chciałyby przeszmuglować Niemców i Japończyków na stadion olimpijski w Wimbli.

Ostatnio do chóru adwokatów niemiecko-japońskich przylączył się Dan Ferris, zajmujący od-

powiedzieli i wybitne stanowisko sekretarza Amatorskiego Związku Lekkoatletycznego USA. Zdaniem Ferrisa Niemcy i Japonia winny już w r. 1948 otrzymać szanse rywalizowania ze sportowcami całego świata. Ferris oświadczył również, że W. Brytania na pewno zgodziłaby się na zaproszenie Niemców, jeżeli tylko kilka komitetów olimpijskich krajów dopuszczonych do Igrzysk wystosowałyby odpowiedni apel.

Związek Lekkoatletyczny USA pospieszył wyjaśnić, że poglądy m. Ferrisa są jego prywatną sprawą i nie wyrażają zapatrywań Związku.

Tym niemniej „casus Ferris” jest bardzo charakterystyczny i do wodzi, że należy z uwagą obserwować manewry „proniemieckie” różnych liderów sportowych, wykorzystujących swe stanowiska do propagandy proniemieckiej.

4 KATEGORIE sportowców radzieckich

NOWA KLASYFIKACJA UMOŻLIWI STWORZENIE EKSTRAKLASY

Moskwa. (obsł. wł.) W związku ze zbliżającą się Olimpiadą i szeregiem występów sportowców radzieckich na arenie międzynarodowej centralne władze sportowe wprowadziły nowy system klasyfikacji zawodników. co umożliwi łatwiejsze wyławianie talentów i od-

powiedniejsze zróżniczkowanie treningów i opieki nad sportowcami.

Czynni sportowcy radzieccy dzielą się od teraz na 4 kategorie.

Sportowe miejskie, gimnastyczne i na wyższym szczeblu komitety przy rządach poszczególnych republik decydują na podsta-

wie wyników o zaliczeniu danego sportowca do jednej z czterech klas.

Każdy sportowiec będzie posiadał specjalną odznakę, zależnie od przynależności do danej kategorii i karę, na której będzie wpływać jego sportowe wyniki.

ODRA (Nowa Sól) ZWYCIĘŻA KS ZIELONI 10:8

Zielona Góra. W ubiegłą niedzielę odbyły się w Zielonej — Górze towarzyskie zawody bokserskie między KS „Odra” Nowa Sól — KS „Zieloni” Zielonogóra. Wynik 10:8 dla KS „Odra”.

Zawody stały na dobrym poziomie. Pięściarze KS „Odra” wykazują coraz większe postępy.

W wadze papierowej Mroczek (O) przegrał na punkty z Lewandowskim.

W wadze muszej Alichper (O) wygrał w o. z braku przeciwnika.

Waga kogucia Turliński (O) zremisował po b. ładnej walce z Stachowskim (Z).

Wynik skrzywdził zawodnika O-

Kiedy przyjadą szwedzcy bokserzy do Polski?

Poznań. Jak już swego czasu donosiliśmy, w dniach 27 i 30 bm. przewidziane były przez PZB dwa spotkania z pięściarzami szwedzkimi. W pierwszym terminie miało się odbyć spotkanie Szwedów z reprezentacją Polski Południowej.

Wobec tego, że Szwedzi w ostatnim czasie nie dawali żadnej wiadomości, Polski Związek Bokserski wysłał telegram z zapytaniem, kiedy pięściarze Szwedzy ostatecznie przybędą do Polski. Wówczas dopiero rozstrzygnięta zostanie kwestia miejsca rozegrania tego spotkania, o które ubiega się kilka ośrodków bokserskich w kraju.

Wśród najfajniejszych panów Moskwy przystojny Antos cieszył się już dużym powodzeniem, jako fotografie były wykupywane masowo.

Z poza kulis cyrku przychodzący strygujące i ciekawe o nim relacje, które stawały się z kolei tematem rozmów kawiarnianych wielu młodych i niemłodych kobiet „z towarzysztwa”: student, z dobrej rodziny, inteligentny i niezależny młody dziennikarz, literat, nie asystujący nikomu, (bo o miłości do Wici nikt nie wiedział)...

Lebiedew okiem rutynowanego zżawcy odrazu należał ocenić walę Solowjewa z Antosiem. Uśmiechał się pod nosem i sam nawet z ciekawością patrzył „jak to, oni dobrze robią”.

— „Jutro, będzie miał za przeciwnika Rybachera, a z nim tak łatwo nie pójdzie” — pomyślał stary „wyjadacz” — cyrkowy o Wistockim.

Walka Wistockiego — Solowjewa skończyła się wynikiem remisowym. Publiczność rzęsiście oklaskiwała zapasników, a w szczególności Antosia. — Znowu dwa bukiety kwiatów i dwie paczuszki. Gdy szedł z tymi trofeami „do swej garderoby, do broszury Solowjewa szepnął mu:

— Kładę się pod was w ostatecznej walce, bo wysiłku nie lubię, a już wiem, że w końcu mnie pokonacie. Technika, powoli wyrabia się u was wspaniale.

Antos mocno uściśnął dłoń do broszury Rosjaninowi i wszedł do swej garderoby.

Pierwszy bukiet był od jakiejś nieznanego kobiety. Bilecik przypięty przy nim brzmiał: — „Szalenie cię poznał Pana. Proszę napisać: Moskwa, trzeci oddział pocztowy. Poste — restante. Dla „Minerwy”.

Przypięty do drugiego bukietu bilecik głosił: Sądzę że zachowując się i ryckarską poufność zechce pan spotkać się jutro ze mną o drugiej popołudniu w cukierkierce „Gwiazda” na ulicy Miasnickiej. Zna panu księżną?

— Spotkać się dyskretnie z własnym mężem, idiotko! — mruknął ze złością Wistocki niszcząc zapasnik. W pierwszej paczce było duże pudełko z czekoladami, i z kartką: „Jedź na zdrowie piękny zapasnik — Abrikosów” w drugim — śliczny złoty zegarek z dewizką i kartką znanej już uwodzicielki: „Chyba już kochany Antosiu przyjdźiesz dziś do mnie na parę minut. Moja przyjaciółka czeka na ciebie”.

Antos ubrał się szybko. Czekoladki odesłał pannie Adzie, bukiety własnoręcznie zaniósł do menażerii cyrkowej i — ku zgorzeleniu obsługi zwierzydca — jeden bukiet oddał na pożarcie przyjacielowi swojemu tresowanemu wielbładowi „Michasiowi” a drugi podzielił pomiędzy małpę Durowa. — Dobrze by było oddać ten „miśnny zegarek” słońowi, ale chyba nie żęże go — mrucał do siebie Antos.

„Gdy zamierzał opuścić cyrk, ujrzał przed sobą zaufaną przyjaciółkę „nieznanej wielbicielki”

— A to pani! — rzekł z uśmiechem. — Mam do pani prośbę. Niech pani ten zegarek zwróci swej chlebodawczyni i powie jej, że pułares z tysiącem rubli w najbliższą niedzielę położę na tacy w kościele katolickim w Zaułku Milutynskim”. Proszę!

Wsunęła do jej ręki zegarek i pozsiedzi.

— Głupi smarkacz, posłyszał pod swoim nosem.

Tak się stało, że na drugi dzień o w pół do trzeciej Antos wychodząc z redakcji, Wczesnego poranku na ulicy Miasnickiej, przypadkowo ujrzał przed sobą, szylid cukierkierki „Gwiazda”.

— To ciekawe — mruknął do siebie wszedł do tego lokalu.

W kaku nie zbyt dużej sali przy piecu siedziała księżna Łobanowa, która spoglądała co chwile na zegarek i bardzo denerwowała się. Miała zamiar opuszczenia już cukierkierki gdy ujrzała wchodzącego zapasnika.

— Pan fatalnie się spóźnił! — rzekła już uspokojona.

ZAPASNIK WAGI CIEŻKIEJ

SENSACYJNA POWIEŚĆ SPORTOWA

Napisał Aleks. Żmora Gzowski

STRESZCZENIE DOTYCHCZASOWYCH ROZDZIAŁÓW

Student uniwersytetu moskiewskiego, — Polak Antoni Wistocki zostaje dzięki dziwnemu zbiegowi wypadków zapasnikiem. — Opiekujący się Antosiem mecenas sportu moskiewskiego hrabiego Rybopier skierowując go do szkoły zapasniczej, gdzie czyni duże postępy. Równocześnie Wistocki pracuje w kilku dziennikach moskiewskich (pisze powieści ciesząc się dużą poczytnością „Drapieżnik Jedwabisty”) oraz studiuje.

Mniej szczęścia ma za to w miłości. Darzy on nią od kilku lat Wicę Krupkówną, która jednakże nie okazuje mu wzajemności. Próby zmiany uczucia i „zainteresowania” się inną kobietą nie udają się Antosowi.

W wielkim turnieju zapasniczym który rozpoczął się właśnie w Moskwie, Wistocki po szeregu zwycięstw stoi w przededniu spotkania z słynnym Lurichem.

— Niestety... Księżna rozumie, że nie jestem winien...

— Widzę... mój chłopce — uśmiechnęła się uprzejmie. — Sądzę że na dyskrecję pańska mogę liczyć? Nieprawdaz?

— Oczywiście, księżno. Tak spieszylem się, leciałem wprost...

— Mój drogi... — westchnęła.

Antos też westchnął, ale nie wiedział co ma mówić. Na żadnej „randce” nigdy nie był. Mając lat trzydzieści, zakochał się w trzynastoletniej Wici Krupkównie, z nią się tylko spotykał, z nią tylko „uprawiał romans”. Teraz miał przed sobą ładną, efektowną damę, meżatkę, która sama zwała go do tej cukierkierki. Nie wiedział — czy ma wyznać jej miłość, czy też czekać na jej wyznaczenie. Na razie chciał obstać kawę czarną z ciastkami, ale ks. Łobanowa oświadczyła:

— Nie będziemy chyba tu siedzieć?

— No tak, oczywiście... To jest trzeci raz, kiedy panią tak. Może pojedziemy do Filipowa, albo do „Pragi” mamrotał.

— Do jakiej Pragi? — wzruszyła ramionami. — Chciałam rozmówić się z tobą mon amie...

— Ja też — wyjął Antos, który teraz zupełnie nie wiedział, jak ma zachowywać się.

— Zrozum kochanie, że to co robię — robię pierwszy raz w życiu.

— Hm... — chrząknął Antos.

— Narażam dla ciebie swą opinię, swę dobre imię nieskazitelnej dotąd meżatki...

— Widzę — ni w pięć, nie w dziesięć odpowiedział Antos.

— A dlaczego to czynię? — postawiła retoryczne pytanie księżna.

— Nie wiem — pośpieszył z niefortunną odpowiedzią Antos.

— Dlatego, że pokochałam cię — oświadczyła księżna, czerwieniąc się cała.

— Chcę żebyś należał do mnie, chłopczaku mój drogi! — wyszeptowała, podnosząc chusteczkę do oczu.

— Kiedy jeszcze nie mogę... do pani należeć — pośpieszył z wyjaśnieniem Antos.

— Pour quoi, monsieur?

— Bo kocham już inną — odpowiedział niemal po dziecinnie.

— Ta-ak? Mon Dieu! Jaki wstyd szepotała.

— Mówię prawdę. Dla tego pozwól pani, że... ja pożegnaj — powiedział jakoś eksprtem, wstał, ukłonił się i wyszedł.

— Mon Dieu! Jaki wstyd... jaka porażka — znowu wyszeptwała księżna, ponsowując cała. Upatrzone przez nią kandydat na jej pierwsze go kochanka sromotnie uciekł.

— I jak ten Lurich daje sobie rady z babami?! — myślał Antos, szybko maszerując do hotelu Falfeja.

Z Rysbacherem wszystko od było się tak, jak przepowiedział Solowjew.

Pierwsze dziesięć minut atakował Antos. Rysbacher albo wyraźnie uciekał lub zlekka kontrował. Po przerwie począł atakować Rysbacher jakby na próbę, używał chwytów niespodziewanych, stwarzał sytuacje rzadkie, czasami nawet ryzykowne.

— Wyrażnie egzaminuje mnie — pomyślał Antos, zdwoił czynność, ale nie mógł połapać się — o co właściwie przebiegłemu wiedeńskowici chodzi.

Po dwunastej minucie Rysbacher znowu pozornie przeszedł do defensywy zmuszając jednak Antosia do chwytów ciężkich, ale nie dających rezultatu. Postronny i rutynowany obserwator mógł wnioskować, że Rysbacher swą „kombinacją gra” meczy przeciwnika, wywodzi go jak się mówi w pole i zadaje ciosy z góry, uplanowany dobrze obmyślany i cios „śmiertelny”. — Młodość, siła i odwaga Wistockiego spotkała się tu z wielką rutyną przeciwnika.

Katastrofa nastąpiła na dwudziestej siódmej minucie, gdy Rybacher zupełnie niespodziewanie zastosował „pas tylny” i czysto położył Wistockiego. Widownia onieміała. Nie spodziewała się tego. Rozległy się krzyki niezadowolenia, protesty.

— Nieprawdopodobnie! Nieprawdopodobnie!

— Niestety — zupełnie prawidłowo dziś po raz pierwszy pokazano naszemu ulubieńcowi kopnięcie cyrku!

— z uśmiechem, dobrodusznie oświadczył Lebiede.

— Wistocki, Wistocki! Wistocki — wołała widownia.

Trzy bukiety i dwie paczki...

— Wistocki, Wistocki!

Antos wybiegł za kulisy, gdzie spotkał odrazu Solowjewa.

— Dzielnie spisałeś się — mówił inżynier. Pokonanie was w tym czasie wcale nie przynosi wam wstydu. Rysbacher dobry, wytrwały zapasnik. Ale za rok lub dwa będziecie go kłaść w dziesięć minut.

Gdy Antos ubierał się w swej garderobie, wpadł do niego Rysbacher.

— Mein lieber! Jesteście doskonałym zapasnikiem. Za dwa lata nie tylko mnie, lecz Frystęńskiego z Lurichem. O Emil ma już was na oku, bo dziś z za kulis pilnie obserwował naszą walkę. Dajcie mi jeden bukiet dla mojej żony, która lubi kwiaty.

(c. d. n.)

SKŁAD PŁYWAKÓW ŁÓDZI NA MECZ ZE ŚLĄSKIEM

Łódź. Skład Łodzi na międzyokreagowy mecz pływacki ze Śląskiem w dniu 30 bm. został już ustalony i przedstawia się następująco:

200 mtr. stylem dowolnym: Manowski (AZS), Chojnacki (Filmowic) rez. Boniecki;

100 mtr. klasycznym Dec (F), Krogulec (ZJ) rez. Rumiński (HKS);

100 m dowolnym Cieślak (F), Manowski (AZS) rez. Maciejewski (AZS);

100 m grzbietowym Durych HKS, Dobrowolski (F) rez. Chojnacki (F);

200 m klasycznym Rudzisz (AZS) Krogulec (ZJ) rez. Krawczyk (Film);

SKO-KI Witkowski (F) Martynka AZS rez. Przyborowski; Szafeta 3x100 Chojnacki, Dec, Cieślak, 5x50 m

Cieślak, Chojnacki, Antkowski, Krawczyk, Manowski (Bonecki, Maciejewski).

PANIE: 100 m dowolnym Jarocińska (AZS) Drugiej zawodniczki ŁOZP na razie szuka,

100 grzbietowym Matysiakówna (ZJ) Dawidowiczówna (AZS);

200 klasycznym: Dawidowiczówna (AZS) Szczepaniakówna (ZJ)

Szafeta 3x100 m Sawicka, Dawidowiczówna, Jarocińska;

4x100 m Dawidowiczówna, Szczepaniakówna, Szopczakówna, Dunkówna.

Bokserzy ZRYWU ŁÓDŹ JADĄ DO JUGOSŁAWII

A NARAZIE PRZYGOTOWUJE SIĘ DO DRUŻYNOWYCH MISTRZOSTW POLSKI ZWM

Łódź (tel.). W nadchodzącą sobotę i niedzielę rozegrane zostaną na Śląsku finały drużynowych mistrzostw bokserskich Polski Zrywów.

Drużyna łódzkiego Zrywów pilnie przygotowuje się do oczekujących ją spotkań i na Śląsk wyśle następującą ósemkę: (od wagi muszej do ciężkiej) Gomulak, Czarnecki, Woźniakiewicz, Polinaki, Pietrasik, Taborek, Bednarz, Kłodas albo Stęć.

I-szy swój mecz rozegra łódzki Zryw 15 bm. w Bytomiu z repr. Zrywów województwa poznańskiego.

skiego: w razie zwycięstwa ósemka łódzka spotkałaby się w niedzielę w Katowicach z zwycięzcą drugiego meczu sobotniego (w Świętochłowicach) — Zryw Świętochłowice — Zryw Olsztyn.

* 23 bm. Zryw Łódź walczy w Łodzi z Gedanią Gdańsk

W połowie kwietnia ósemka łódzkiego Zrywów wyjeżdża do Jugosławii na 3 międzynarodowe spotkania: w Belgradzie, Zagrzebiu i Riecie. Jednym z przeciwników łódzian będzie Lokomotywa w szeregach której walczą tacy pięściarze jak Barbadoro i Virag.

Wrocław. Pierwsze po wojnie mistrzostwa indywidualne Wrocławia w boksie zakończyły się niemilym zgrzytem; najpoważniejszą i najsilniejszą sekcją tego okręgu IKS Wrocław już w pierwszym dniu wycofała swoich bokserów czując się pokrzywdzoną odebraniem zwycięstw Walu-dze i Szymonowiczowi.

Niesportowe pociągnięcie kierownictwa IKS-u przyczyniło się do tego, że szereg walk zakończyły się walkowerami.

Wyniki spotkań finałowych przedstawiały się następująco:

W wadze muszej nikt nie zdołał wygrać, wobec braku wycofanych zawodników,

W wadze koguciej: Faska (Pafawag) wygrał niezasłużenie na pkt. ze Sprusiem (Zapłom). Przed tym przyznano niezasłużone zwycięstwo Fasce nad Szymonowiczem (IKS) co spowodowało wyżej wspomniany incydent.

Waga piórkowa: Dominik (Pafawag) wygrał na pkt. z Kozłowskim (IKS).

Waga lekka: Stolec (Pafawag) wygrał w II-giej rundzie przez ko. z Górskim (Pafawag).

Waga półśrednia: Fiszer (Zapłom) wygrał no najpiękniejszej walce mistrzostw z Michałkiem II (Górniki).

Waga średnia: Kwiatkowski (Górniki) wygrał na pkt. z Danielakiem (Pafawag).

Waga półciężka: Wołski (Pafawag) wygrał na pkt. z Banasiakiem (Burza).

Walki w ringu prowadził p. Miedzanowski, punktowali Landau, Kamizela, Janik.

KS RKU SOSNOWIEC — RKS PIASKI 7:0

Sosnowiec. Mistrz Zagłębia w drugim swoim treningowym spotkaniu wykazał znaczną poprawę formy i rozgromił groźny zespół RKS Piaski.

KOSZYKARZE ZSSR CZŁONKAMI MIĘDZYNARODOWEJ FEDERACJI

Paryż. Na ostatnim posiedzeniu zarządu Międzynarodowej Federacji Koszykarzy rozpatrywana była prośba ZSSR o przyjęcie na członka Federacji.

Koszykarze radzieccy w prośbie swej wysunęli trzy żądania a mianowicie: 1) przyjęcie języka rosyjskiego jako jednego z języków urzędowych, 2) przyjęcie radzieckich przedstawicieli do zarządu federacji, 3) wykluczenie z federacji państw faszystowskich.

Zarząd federacji pierwszy dwa żądania koszykarzy radzieckich załatwił pomyślnie, zaś trzecie żądanie będzie przedłożone na kongresie Federacji, który odbędzie się w roku 1948 w Londynie.

Wobec tego, że ZSSR jest już zaśadniczo członkiem Federacji, koszykarze ZSSR z całą pewnością wezmą udział w tegorocznych mistrzostwach Europy, które odbędą się w Pradze.

25-LECIE KRAKOWSKIEJ GARBARNI

Kraków. RKS Garbarnia obchodzić będzie w tym roku 25-lecie swego istnienia. Zarząd klubu z dyr. Kuczalskim na czele przystąpił już do prac przygotowawczych, aby uroczystości jubileuszowe wypadły jak najokazalej.

Podkreślić należy, że RKS Garbarnia w roku jubileuszowym wykazuje niezwykle ożywioną działalność, stwarzając cały szereg nowych sekcji, jak bokserską, kajakową, pływacką, hokejową, narciarską, motocyklową, turystyczną i inne.

„CARPENTIER NR. 2 NA RINGACH USA. CERDAN BĘDZIE WALCZYŁ Z ROBINSONEM

Nowy Jork. (obs. wł.) Marcel Cerdan, najlepszy bokser Europy w wadze średniej rozpoczął już treningi w Nowym Jorku przed zbliżającą się walką z Ray Robinsonem.

Do ostatniej chwili niewiadomo było, czy spotkanie dojdzie do skutku, ponieważ Ray Robinsonowi groziły przykre konsekwencje z powodu nieujawnienia użycia narkotyków przed meczem z Martym Servo.

Komisja śledcza ukarała jednak Robinsona bardzo łagodnie, skazując go na grzywnę. Robinson walczy? zasadniczo w wadze półśredniej, ale z powodu braku odpowiednich przeciwników jest jedynym poza La Mottą i zdykwalifikowanym Graziano i Tonny Zalem bokserem, który może wystąpić na ringu przeciw Cerdanowi, którego sami Amerykanie nazywają „drugim Carpentierem”.

Cerdan przypuszczalnie zwycięży weterana Robinsona, po czym cięższą już walkę musiałby stoczyć z T. Zalem. W razie zwycięstwa Francuz zostałby nieoficjalnym mistrzem świata w wadze średniej.

Z KIM ZMIERZY SIĘ MILLS?

Nowy Jork. (obs. wł.) Amerykańskie koła sportowe wyrażają się pochlebnie o brytyjskim championie wagi półśredniej Freddie Mills. Najbliższymi przeciwnikami Millsa będą czarny champion Ameryki Lloyd Marshall i Guy Leśniewicz. Pierwsza walka odbędzie się w maju w Harringay. Druga, która zadecyduje o tytule mistrzowskim świata nieco później.

ANDERSSON — SPARRINGOWYM PARTNEREM BAKSIEGO

Sztokholm. (obs. wł.) Znamy bokser szwedzki Nisse Anderson przyjął propozycję Joe Baksiego przyjazdu do Anglii i trenowania z championem amerykańskim w charakterze sparringowego partnera.

Anderson pozostaje w Szwecji do 23 marca, tj. do spotkania z Gunar Barlundem po czym udaje się do Brighton

EKS ŁÓDŹ — AZS WARSZAWA 2:1 (1:0, 1:0, 0:1)

Warszawa: W ubiegłą niedzielę odbył się prawdopodobnie ostatni w bieżącym sezonie mecz hokejowy w Polsce między mistrzem Łodzi EKS-em a AZS-em Warszawa. Gra stała na bardzo słabym poziomie mimo, że EKS wystąpił w swoim najlepszym składzie z Makutynowiczem, Metternichem, Wernelem, Czyżewskim i Królem na czele.

Przez pierwsze dwie trzecie EKS miał wyraźną przewagę i zdobył dwie bramki przez Króla w 17 min pierwszej trzeci Chadalewskiego w 3 min. i drugiej trzeci. Dopiero w ostatniej fazie gry AZS zdołał przyjąć do głosu i zdobył honorową bramkę przez Straszaka. Sędziowali Niewiadomski i Paruszewski.